

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 299. — ŠTEV. 299.

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 22, 1925. — TOREK, 22. DECEMBRA 1925.

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII

BUTLER O PROHIBICIJI

Predsednik Columbia vseučilišča je izjavil, da je prohibicija najbolj kolosalna zmeta v zgodovini človeštva. — Naglih korakov se bliža čas, ko bo izpremenjena suhaška postava.

Nicholas Murray Butler, predsednik Columbia vseučilišča, je izjavil, da so naporu vlade Združenih držav za uveljavljanje prohibicijske postave, naj večje izjalovljenje v zgodovini vlade ter najbolj nemoralna naloga, katere se je kedaj lotila kaka vlada.

Pismo Butlerja je odgovor na pismo Mrs. Seggerman iz Atlantic Highlands, N. J., v katerem je slednja kritizirala njegovo stališče glede prohibicijske postave. Predsednik Butler je izjavil, da je reforma položaja neizogibna in da je vsepovsod opaziti znake preobrata v smeri proti zdravejši politiki. Pismo se glasi: —

— Pozorno sem prečital vaše pismo z dne 8. decembra, ki mi razkriva, da ste odkritosrčno na nejasnem glede pomena in učinkovanja poskusa, da se uveljavi narodno prohibicijo potom ustavnega amandmanta.

— V petih kratkih letih se je izkazalo, da je to najbolj kolosalno izjalovljenje v zgodovini vlade, in sodeč po posledicah, najbolj nemoralno podjetje, kar se jih je kedaj lotila kaka vlada.

— Zapomnite si, da nima prohibicija niti najmanjšega opravka z zmernostjo. — Sama posebi v vsakem slučaju nasprotuje zmernosti.

— Zapomnite si, da nima prohibicija nobenega opravka z zatrtjem trgovine s pijanci. Baš nasprotno, razvila je to trgovino na nezasišani način ter prinesla onim, ki so zaposleni v tej trgovini, brez nadzorstva in brez davkov, tako velikanske dobičke, da predstavljajo dohodek celega kraljestva. Prohibicija je vrnila trgovino v zganjen in države in dele dežele, iz katerih je skoro popolnoma izginila ter imela za posledico korupcijo in nemoralnost, javno in privatno, katere se niti ne da premeriti.

— Zapomnite si, da je prohibicija nekaj povsem drugega kot zatrtje salonov. Res je, da so saloni skoro vsepovsod izginili, a le navidez. V provinci Quebec, na drugi strani, kjer so vprizorili pameten poskus, ni nikakih salonov in nikake trgovine z žganjem.

— To, v čemur so se Združene države izjalovile, se je sijajno posrečilo provinci Quebec. Našla je demokratično in etično rešitev, ki soglašajo tudi z zdravim razumom, prostostjo ter svobodnimi napravami. Mi pa smo se poslužili metod temnega srednjega veka in caristične Rusije ter kršimo vsaki dan temeljne in pravične postave v izbežnem in nepostavnem poskusu, da izvedemo s silo bedaeto in neresnično postavu.

— Zapomnite si, da žali prohibicija tako krščansko kot židovsko vero. Dva elementa sta in le dva, katera je Jezus Krist sam uporabljal ter blagoslovil. Eden teh je kruh, drugi pa vino. Celih dva tisoč let je bilo vino sveti simbol krščanske vere. Vspričo takih okoliščin je naravnost nekrščanko reči, da je zavzivanje vina nemoralno.

— V uporabi vina, napravljenegega iz grozdja, ni ničesar bolj nemoralnega kot v uporabi kruha, napravljenegega iz pšenice. Nemoralno pa je pomanjkanje samokontrole, požrešnost in pijanost.

— Noben neprimerni in nemoralni zakon ne more dolgo obstajati. Isti argument so uveljavili pred pet in sedemdesetimi leti glede suženjstva. Prav kot so poglani suženjstva iz ustave in dežele, tako bodo poglani tudi prohibicijo ter uveljavile mesto nje primeren načrt, ki bo odpravil salone, zatrl trgovino z žganimi pijanci ter zmanjšal pijanost na minimum. To bo v resničnem soglasju s tradicijami krščanstva in principi ameriške vlade.

— Najbolj vneti pristaši sedanjega sistema so plačani lobbyisti Antisalonске lige, ki si služijo s tem svoj vsakdanji kruh, in butlegarji, ki delajo isto.

Bela vrana med amer. kapitalisti.

Izdelovalec čevljev, kojega trgovina je vredna milijone, je zapustil svoje podjetje petdesetim najbolj zmožnim in zvestim uslužbencem Prebrisani ponarejevalec

„Za svoj uspeh se moram zahvaliti v prvi vrsti svojim uslužbencem, posebno pa uradnikom, ki so mi neposredno podrejeni. Z njih pomočjo sem zaslužil ves denar, in sedaj hočem nagraditi te ljudi za njih lojalnost.“

Tako je izjavil včeraj Morris Rosenwasser, edini lastnik tvrdke Rosenwasser Bros., ki ima več trgovine v Long Island City. On namerava izstopiti iz podjetja ter izročiti svoje podjetje, ki predstavlja vrednost štirih milijonov dolarjev, svojim petdesetim glavnim uslužbencem, ki so bili v njegovi službi od deset do osem in dvajsetih let. Njih deležba bo odmerjena po njih zmožnosti in dotični zaposlenosti.

Rosenwasser, ki je stal šele 55 let, je „self-made“ človek v pravem pomenu besede. Kot sedemnajstletni dečko je prišel iz Poljske v to deželo neomejenih možnosti. Našel je dela v neki tvornici gamaš ter se povzpел v kratkem času do takrat knežjega zaslužka \$29 na teden. Po preteku enega leta je prišel v družbi svojega brata lastno trgovino nekje na Broadway. To je bil pričetek današnjega biznisa, v katerem je zaposlenih 1800 moških in žensk in ki proizvede po 28.000 parov čevljev na dan. Dobriški podjetja so znašali v preteklem letu čedno svetico pol milijona dolarjev.

Nazori židovskega rabinca o Kristu.

Židovski rabi je rekel, da je Jezus zgodovinska prikazen in da se morajo Židje po vsem svetu sprijazniti z to mislijo.

V Carnegie Hall v New Yorku, ki je bila napolnjena do zadnjega kotička, je izjavil v nedeljo rabi Stephen S. Wise, da je bil Jezus iz Nazareta, kljub vsem napretnim trditvam, zgodovinska osebnost in da morajo Židje sprejeti njegov etični nauk.

— Če bi bilo krščanstvo tako nepraktično in neizvedljivo, kot trdi Židje, — je rekel rabi Wise, — potem bi morlo biti to le posledica tega, da ne živijo kristjani v soglasju z nauki Krista. — Ti nauki, — je rekel v nadaljnjem, — obsegajo kodeks etičnih principov, ali načel, ki so nedosežena v katerikoli zapiskih zgodovine in ki morajo vedel tega tvoriti podlago vsake morale.

Kot glede vsake sodobne osebe, ki je prekašala svoje sodobnike, so spletli tudi okrog Jezusa iz Nazareta čudovite pravljice, ki so povzročile toliko dobrega kot slabega.

Dr. Wise je izrecno povdarjal, da je črpal snov za svoj govor iz knjige, ki je izšla pred kratkim in ki nosi naslov: „Jezus iz Nazareta“. Spisal Joseph Klausner, profesor hebrejskega vseučilišča v Jeruzalemu.

Wise je dostavil, da se zahvaljuje Bogu, da je mogla biti splasana, založena in čitana taka knjiga kot je ta. Uvedla je, novodobno literaturo, ki bi bila še pred par desetletji nemogoča.

PRIČETEK NOVIH POGAJANJ

Delodajalci so obvestili komitej županov, da se bodo sestali s premogarji, če se bo treba razmišljati o „kakem načrtu“. — Odklonili pa so predlog Pinchota. — Unija trdno vztraja pri tem predlogu.

WILKES-BARRE, Pa., 21. decembra. — Medzni podkomitej zveze antracitnih delodajalcev je včeraj popoldne sprejel povabilo županov iz antracitnih okrajev, naj prisostvuje sestanku v Scrantonu, ki se bo vršil danes, a le pod pogojem, „da se bo razmišljalo o kateremkoli načrtu, ki bi dovedel do zaključnega dosedanjega prekinjenja obratovanja“.

Če bi upoštevali izključno le načrt Pinchota, je pogajalni komitej delodajalcev soglasno mnenja, „da bi bila vsaka konferenca izključena“.

Ni bilo mogoče vnaprej določiti, če se bo res vršila konferenca danes ob treh popoldne. Premogarji so včeraj obvestili župana Durkana iz Scrantona, načelnika komiteja županov iz antracitnega okraja, da bi bilo brez pomena pričeti s pogajanjem, razven če bi slednja temeljila na mirovnem načrtu Pinchota.

Župan Durkan je poslal delodajalcem naslednjo brzojavko:

— Priznavamo sprejem vašega sporočila z dne 18. decembra, v katerem navajate besedilo resolucije, sprejete v Harrisburgu dne 16. decembra, v kateri se vabijo delodajalci in delavci, naj razmišljajo o načrtih, da se konča obstoječo stavko.

— Besedilo resolucije kaže, da ne bo predložen noben poseben načrt, da pa se lahko razmišlja o kateremkoli načrtu. S tem sporazumom sprejemamo vaše povabilo.

— Če bodo tudi premogarji sprejeli vaše povabilo pod pogoji, navedenimi v vaši resoluciji, smo pripravljene sestati se z njimi pod pogoji resolucije, ki je bila sprejeta ob času prekinjenja pogajanj v Atlantic City.

SCRANTON, Pa., 21. decembra. — Župan John Durkan iz Scrantona, načelnik komiteja županov iz antracitnega okraja, je rekel po sprejemu odgovora delodajalcev, da se ni našlo še nobene zadovoljive podlage za konferenco.

— Upamo, da bomo uveljavili tako podlago v poteku naslednjih štiri in dvajsetih ur, — je dostavil župan.

Župan je imel daljšo konferenco z dvema članoma komiteja na svojem domu ter bil v stalni telefonski zvezi z ostalimi člani komiteja.

WASHINGTON, D. C., 21. decembra. — Wm. Green, predsednik American Federation of Labor, je izdal poziv na organizirane delavce, naj pospešijo odpomoč za stavkujoče antracitne premogarje. Rekel je, da je breme, katero je prevzela United Mine Workers of America, ko se je lotila dobave živil, obleke in nastanjenja stavkarjev, preveliko za to organizacijo.

Predsednik Green je tudi strogo obsodil antracitne delodajalce ter izjavil, da pomenja njih stališče izziv na vse članstvo Ameriške delavske federacije. Rekel je, da so bili premogarji prisiljeni stopiti v stanje nezaposlenosti, ker so delodajalci odklonili sklenitev novega dogovora.

Green je naprosil državna in centralna delavska zastopstva, naj prispevajo iz svojih zakladnic ter imenujejo komiteje, ki naj bi skrbeli za dobavo prispevkov.

Poziv predsednika Greena je imel dva razloga. Prvi je bil, da so premogarji in njih družine v veliki stiski vsled dolgega poteka stavke, o kateri so tekom preteklega poletja domnevali, da bo končana

Vesele božične praznike in srečno Novo leto
želi vsem prijateljem —

Frank Sakser State Bank.

Položaj Francozov v Severni Afriki.

Med francoskimi četami v Maroku so izbruhnile nalezljive bolezni. — Mirovni pogajalci Abdel Krima so dospeli v Pariz.

LONDON, Anglija, 21. dec. — Malaria, gripa in druge bolezni so pričele razgrajati med francoskimi četami v Maroku, kot poročajo od tam. Čim dalje se bore Francozi proti riziškimi vstajam, tembolj očitno postaja, da so težko, zvezane s tem, naravnost neopremagljive.

V tukajšnjih diplomatskih krogih zasledujejo z napeto pozornostjo neformalna pogajanja, ki se bodo vršila te dni med Francozi ter Gordon Cummingsom.

Slednji ima mirovne pogoje Abdel Krima ter bo došel danes v Pariz.

Od šestdesetih francoskih zunanjih postojank, katere se je izgubilo tekom prvih šestih mesecev vojne in katere so zavzeli riziški vstajši, so jih Francozi zopet štirideset zavzeli, soglasno s poročili časopisja. Za Francoze bo postal v prihodnjem letu boji dosti bolj naporen kot pa je bil doslej, kajti z vsakim korakom prodiranja prihajajo v težji teren, katerega lahko Rifei uspešno branijo.

— Maroko, — se končuje članek v Sunday Times, — obljublja postati mavzolej, kjer bo pokopani gledali prestiz francoskih generalov in civilnih administracij.

Spočno se domneva tukaj, da bo prišel Cummings skrajno ugodne mirovne pogoje Abdel Krima. Glasi se, da hoče skleniti Abdel Krim mir s Francozi, da bo na to lahko popolnoma prenehal Spance iz dežele, Spanci so tradicionalni sovražniki Rifeev. Njih voditelj sam je izjavil, da nima ničesar posebnega proti Francozom kot takim.

Pomiloščeni častniki na Madžarskem.

BUDIMPEŠTA, Madžarsko, 21. decembra. — Regentorthy namerava za božične praznike po-

potom zvezne arbitracije ali intervencije. Drugi pa je bil, da se je pričelo organizirano delo konsolidirati za premogarji, kot je storilo to tekom stavke v rovi meškega premoga leta 1922 ter se pripravilo na zaključni boj.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1600 Din. — \$18.80 2000 Din. — \$37.40 5000 Din. — \$93.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje „Poštni čekovni urad“.

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.20 500 lir \$22.00

300 lir \$13.50 1000 lir \$43.00

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljatelj, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ

LIR dovoljemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjev in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roke.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4687

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Bakser, president Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za isto leto kot za Ameriko	Za New York za isto leto	\$7.00
in Kanadi	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za naročnika za isto leto	\$7.00
Za tretje leto	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikom.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčijo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejme bivalne naslove, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

BOŽIČNE MISLI

Zopet se je približal božični čas.

Ne bomo se spuščali v podrobnosti, kajti življenje, katero živimo, je itak polno vsakdanjosti, le smpatam prekinjeno, pretrgano, od izvanrednih dogodkov, ki pretresajo naše duše ter nas opominjajo, da je poleg navadne vsakdanjosti, poleg mizerije in borbe za vsakdanji obstanek še nekaj višjega, boljšega in plemenitejšega.

V tem letnem času se oziramo v bodočnost, bolj kot v preteklost. Kar je mrtvo, kar je izžito, kar je odvečeno, je izginilo ali pa bo v najkrajšem času izginilo. Kar je živo, kar ima kaj v sebi, bo ostalo. Ne za vedno, kajti vse na svetu je izpremenljivo in kar je bilo rojeno, se bo povrnilo v prah.

Pulvis es et in pulverem revertere!

Tako se glasi neizprosni zakon narave, kateremu se moramo pokoriti vsi, od največjega mogotea, multimilijonarja, pa do zadnjega delavca, ki si služi v potu svojega obraza vsakdanji kruh.

Bližajo se božični prazniki.

Kaj pa je pomen teh praznikov?

Proslava Božiča je starodaven običaj.

Rojena je bila v zori človeštva, v času, ko je slednje še vedno živelo v primitivnem štadiju. To dobo lahko zasledujemo na tisoče in tisoče let nazaj, v čase, ko se je pojavil prvi človek, ki se je znal posluževati svojih duševnih moči ter si vsled tega ustvariti življenje, kot mu je najboljše prijalo.

Prvotni človek je oboževal naravne prikazni.

Blisk, strela, izbruh naravnih sil, kot se nam razodeva v nevihtah, ga je napolnil s strahom pred nevidnimi silami, ki so brez dvoma močnejše kot pa je ubogo človeško bitje. Razuzdanost teh naravnih sil, ki se prikazuje v tropičnih krajih z veliko naglico, v zmenejših podnebnih z manjšo, a tem bolj stalno, daljša traja, joče, je navdala človeški rod, v zori razvoja, z mislijo, da mora obstajati neko višje bitje, nekak vladar, ki vlada vsemu, ki je določil tek nebeskih teles in posebno naše zemlje in ki vodi in dirigira usode nas vseh, od najmanjšega, najbolj neznatnega, pa do posvetnih mogotev, bogatinov, milijonarjev, ki za trenutek le uživajo, katerim pa preti ista usoda kot najbolj ponižanim.

Kar velja za spomenznika, naj bi tudi veljalo za splošno.

V mislih, imamo predvsem osebnostne prepire, ki so ponavadi posledica nesporazuma, hudobnega razpoloženja te ali one strani iz katerega se izcimijo večje in resnejše stvari.

Stari francoski pogovor pravi:

— Tout comprendre c'est tout pardonner!

Vse razumeti, se pravi vse odpustiti!

Če bi se svet držal tega gesla, če bi premislil vsa svoja dejanja ter se ravnal po vzgledu, katerega nam je nudil Izveličar, bi ne bilo na svetu toliko gorja, bi ne bilo toliko sovraštva in posamezniki kot narodi bi lahko živeli drug poleg drugega v polni složnosti, v polnem soglasju in miru.

To pa naj bo le nekaj uvod. Ob koncu leta je povsem primerno, da nudimo nekak pregled, — čeprav površen, — vseh dogodkov, ki so se završili po svetu.

*

Preteklo leto nam ni prineslo ničesar posebno dobrega. Svet se ni še pomiril. Splošno se je domnevalo, da bo prinesla svetu toliko zaželjeni mir mirovna pogodba, sklenjena v Versailles, obenem z drugimi mirovnimi pogodbami, ki so bile sklenjene v zvezi z njo.

Treba pa je pripomniti, da je bila ta pogodba sklenjena v vojni histeriji, v času, ko je bil Nemec še vedno takozvani "Hun", ne pa človek, ne narod, ki je v tako sijajni meri prispeval k civilizaciji človeštva.

Nemčija, — brez ozira na to, če je bila kriva ali ne, — če so jo zavedli v krvavo borbo njene oblasti, ki so imeli valet v rokah, je bila vsled versailleske mirovne pogodbe obsojena na pogibelj.

Gospoda, ki se je zbrala za posvetovalno mizo, s Clemenceaujem na čelu ter Wilsonom kot stranskim oprodo, — je imela le en namen, ki se je glasil: ponižati in streti Nemčijo tako, da se ne bo nikdar več dvignila, — vsaj toliko ne, da bi ogrozila interese umirajoče Francije.

Glavna mahinacija, — kljub oficijelnim zanikanjem, — je izvirala iz Anglije, koje najhujša tekmovalka na vsakem polju je bila Nemčija.

Francoski si lahko domisljajo, da so oni zmagači, da je bil vstop Amerike v vojno čin, hrepenenja, da se ohrani svetu idealje prostosti in demokracije.

Ravno nasprotno pa je resnično.

Svetovna vojna je bila posledica dolge napetosti, ki je vladala v Evropi že več kot dvajset let pred izbruhom svetovne vojne. Kot izgovor se sili v ospredje vedno balkanske države, ki so baje v vseh evropskih zadreg. Resnica pa je, da so igrale balkanske države, z vsemi svojimi aspiracijami, le stransko, statistično ulogo, do čim je bilo treba s svetovno vojno enkrat za vselej odločiti veliko in neposredno vprašanje: — Kdo bo vladal Evropi, Nemčija ali Anglija, — ne politično, temveč finančno in trgovsko.

Umor nadvojvode Franca Ferdinanda v Sarajevu je nudil le iskro za zažetenje svetovnega požara, ki bi drugače itak izbruhnil, če bi bila na razpolago kaka druga pretveza.

Vsi evropski državniki so živeli v veri, da je treba izčistiti ozračje.

To njih prepričanje je bilo izpolnjeno celo v večji meri kot pa so pričakovali. Domnevali so, da bo omejen spor na par evropskih držav, ki se bodo borile par mesecev ter nato odnehale, kakor hitro bo Nemčija, kot tekmovalka Anglije primerno poražena.

Prišlo pa je drugače.

Nemška sila je bila močnejša kot so domnevali nasprotniki Nemčije.

Slednji so si izposodili v Ameriki vse, kar so potrebovali, gotov denar, municije in moralno pomoč in ker je bilo jasno, da bodo ameriški bankirji, ki so nudili kredite, vse izgubili, če bi zmagala Nemčija, se je iskalo vzrokov in pretvez, da se spravi tudi to deželo v vojno.

Velekapitalu se je to tudi izvrstno posrečilo. Amerika je stopila v vojno in nudila s svojo zvezo močan protitež proti nemški sili. Anglija in Francija sta bili izčrpani in Amerika je nastopila ravno ob pravem času.

Nemčija je bila poražena, svet se je oddahnil in vsakdo je pričakoval dolge dobe miru, kot naprimer pa zaključeni napoleonskih vojnah.

To upanje pa je bilo zmotno.

Re-nien poznavačeli položaja so spoznali, da je mir, zgrajen na sili, ničven, da ne more dolgo časa trajati in da je treba drugih zdravilnih sredstev kot so bile mirovne pogodbe, sklenjene v Versailles in okolici.

Vsled tega so se pričele krparije.

Vršile so se številne konference, ki so nameravale udeležiti to, česar niso mogli izvršiti diplomatje, zbrani v Versaillesu, kajti mir, ki je bil diktiran tam, je bil mir sovraštva, bolester bojazni, ne pa mir sprave in ljubezni med narodi.

*

Sicer pa nam ni treba vdajati se prevelikim iluzijam. Narodi so taki kot so posamezniki.

Nekaj časa izhajajo dobro med seboj. Kakor hitro pa se pojavi kaka nasprotna točka, so si največji sovražniki, kot vidimo naprimer med sosedi, ki so živeli v miru med seboj skozi desetletja, ki pa se prične pričkati in kar je še več, — sovražiti, — radi najmanjših stvari, ki ni vredna niti besede.

Taka pa je pač človeška narava.

Evropa je preobčela mačka, katerega si je nakopala s svojo veliko vojno.

Prišla je živeti primeroma normalno življenje in kaj je posledica tega: Postaja zopet objestna, — prilično tako kot je bila pred vojno.

Vseposvobod je opaziti prepoved nacionalističnega duha.

Prvi in najbolj eklatantni vzgled nam nudi Italija, kjer je pričelo blazno nacionalistično navdušenje do svojega viška. Treba pa si je zapomniti, da se ne tiče ta blaznost širših slojev in tudi ne vstavev vladajočega režima, temveč le par vodilnih mož, ki so e polastili vlade ter žive v prepričanju, da so potomci nekdanjih Neronov iz Kaligul, cesarjev, na kojih migljaj je umrlo na tisoče ljudi, ki pa so prav tako spramotno in brez slave izginili kot so se pojavili, objokovani in obžalovani od nikogar.

Italija, ki je pričakovala neizmernih dobičkov od svojega puštolovstva ter verolomstva, je dala vzgled drugim, ki so takoj nato sledili. Prva med temi je bila umirajoča Španija, kraljestvo, v katerem ni nekoč nikdar zatonoilo solnce. Ravno ta država nam nudi klasičen vzgled minljivosti vseh posvetnih stvari.

Tudi v tej deželi je bila uravnavljena diktatura, ki ustraja na čelu države še danes, čeprav z majhnimi izpremembami.

Tudi Nemci so deloma pozabili na vojno.

Nemški nacionalisti se obnašajo prav tako objestno kot so se pred vojno, ko so se domnevali, da so naravni dediči umirajoče Anglije. Mišljenje velike večine nemškega naroda je prišlo do izraza, ko je bil izvoljen predsednikom republike Pavel von Hindenburg, vojni malik, katerega je spravila nacionalistična strast zopet na površje.

Kot v Nemčiji tako se gibajo stvari tudi v drugih evropskih deželah.

Evropa se pomirja, — to se pravi, vrača se v svoj običajni status, v svojo nacionalistično, malenkostno nacionalistično nadutost, ki je proizvedla že toliko vojn ter jih bo še v bodočnosti.

*

Ob zaključku tega leta je treba seveda tudi omeniti položaj v Združenih državah. Sedanja administracija povdarja pri vsaki možni priliki, da ni bila dežela še nikdar v svoji zgodovini deležna take prosperitete kot sedaj.

Ta prosperiteta pa se tiče le takozvanih višjih slojev, ljudi, ki imajo nekaj polnake, ne pa navadnih ljudi, delavcev, ki si morajo v potu svojega obraza služiti vsakdanji kruh.

Delavski položaj v deželi je vse preje kot razveseljiv. Omeniti moramo predvsem stavko antracitnih premogovarjev, ki traja še vedno naprej, kljub veliki popustljivosti delavskih voditeljev in izključno le vsled odpora delodajalcev.

Delodajalci v premogovniški trdega premoga so namreč sklenili, da ne bodo popustili preje, dokler ne bodo prodali zadnje tone smeti, ki so se nabrale v teku desetletij v njih skladiščih, — in sicer za velik denar.

Kakor hitro bo storjeno to, kakor hitro bo pritisnil resničen mrz, bodo takoj sklenili dogovor z delavci ter vzdržali cene premoga na sedajni pretirani višini pod pretvezo, da ne morejo proizvesti v tako kratkem času toliko premoga, da bi se zadostilo vsem potrebam.

To je jasno vsakemu, ki se zanima za industrijalni položaj dežele in ki ve, s kakšnimi težkočami se morajo boriti delavci, če skušajo uveljaviti svoje pravice.

Bedni položaj industrijalnih delavcev pa ni omejen le na premogarje, pač pa obsega tudi druge stroke industrije.

*

Koncem konca naj omenimo še našo Jugoslavijo. Kaj naj rečemo o njej? Ali uspeva?

Kot kažejo vsa znamenja, je na boljšem stališču kot marsikatera druga vojna država in to v glavnem raditega, ker razpolaga z neomejenimi naravnimi viri kot jih nima marsikatera druga mogočnejša in večja država v Evropi.

Valuta je primeroma ustaljena in če ne bo kakih nepričakovanih zapletov se obeta naši ožji domovini lepa bodočnost, — ne glede na zavist in rovanja sosedov.

Troedini narod se je združil in če bo znal čuvati novodobljeno prostost, bo napisal celo poglavje v zgodovini moderne Evrope. Materijal je tukaj, volja je tukaj in treba je le še neumornega delovanja, da se uresniči vse cilje, vsa hrepenenja našega troedinega, toliko stoletij zatiranega naroda.

Vedel Božič in srečno Novo leto vsem našim prijateljem!

NAJVEČJI BOGATAŠ V EVROPI

Sir Basil Saharov se imenuje zagometni mož, o katerem je znano, da je največji bogataš v Evropi. O Zaharovu je znano širši javnosti zelo malo. Le tu in tam se pojavi v časnikih njegovo ime. Saharov bil rojen leta 1855 v Atenah. Njegov oče je bil Rus, mati pa Grkinja. Kot trgovski vajenec je prišel v Carigrad, kjer je postal trgovski pomočnik. Iz Carigrada je odšel v Odeso, potem pa na Anglesko. Tu se pričinja njegova karijera. Vstopil je v Vickersovo tovarno za izdelavo orožja in streliva. Vickers je kmalu spoznal v njem izredno nadarjenega in energičnega moža. Čez eno leto mu je poveril svojo podružnico v Petrogradu. Petrogradska tovarna ga je poslala čez nekaj let kot svojega zastopnika v Južno Ameriko. Tam je baš izbruhnila vojna med dvema republikama in Saharov je opozoril oba protivnika, da ni mogoča vojna s tako neznatnimi sredstvi, kot sta jih imeli dotični republiki. Obe republiki sta poslušali njegov nasvet in Vickers je dobil ogromna naročila za nove topove, puške, strelivo itd. Trdka je zaslužila več milijonov. Naravno, da je postal Saharov po tej srečni spekulaciji solatnik podjetja.

Za časa balkanske vojne mu je bilo poznavanje vojaških razmer zelo dobrodošlo. Vse države so naročile orožje in strelivo pri Vickersu in začetkom tega stoletja je bil Saharov že večkratni milijonar. V Parizu si je sezidal kraso palačo ter postal kmalu generalni pooblaščenec Kruppovih tovarn, za katere se je delj časa zanimal.

Čim več je imel Saharov denarja, tem bolj se je zanimala zanj angleska in francoska javnost. Malekdo ga v Parizu pozna, da ima mož tri velike banke in poleg tega je delničar največjih francoskih denarnih zavodov. Nje zovi so tudi bogati petrolejski vreleci, bivša Schneiderjeva industrijska podjetja v Kreusottu, je kladne v Italiji, Španiji, Angliji in Franciji. Ko so se začela v Versaillesu mirovna pogajanja, je postal Saharov mednarodna znamenitost, tako, da se je oficijelno deleževal pogajanj. Dva njegova najboljša prijatelja sta Lloyd George in Clemenceau. Sam je nekoč izjavil, da sklepa prijateljstvo z onimi, ki lahko spregovore odločno da ali ne. Njegovo premoženje cenijo zdaj okroglo na 2.000.000.000 švicarskih frankov. Nedavno je kupil v Monte Caru znano igralnico. V bližini Monte Carla si je dal sezidati tudi kraso marmornato palačo.

Polomi berlinskih kabaretov.

V Berlinu so polomi kabaretnih podjetij sedaj na dnevnem redu. Najprej je prišel polom varijetnega koncerta Adolfa Vogla, njemu pa sledi drago največje poljetje te vrste, družba Siegherta Wreschinskega. Slednji se je povpel do vrlo opasnega konkurenta v kabaretnem trgu zlasti v inflacijski dobi. Imel je v najemu berlinska kabareta "Raketa" in "Črni maček". Polom koncerta pripisujejo nekemu neuspelemu gostovanju na Dunaju, radi katerega je prišlo podjetje v velike plačilne zadrege.

PRVIČ PO ZNIŽANIH CENAH

Velik Ufa film
"SIEGFRIED"
Wagnerjeva nesmrtna opera.

Neprestane predstave od poldvanajstih dopoldne do poldvanajstih večer.

SAMO EN TEDEN

RIALTO THEATRE

Times Square

Peter Zgaga

V Chicagu so zahtevali grobokopij.

Najbrž bodo čikaški zločinci toliko gentlemanski, da bodo to vpoštevali, ter dali že vsaj toliko časa mir, da se bodo grobokopij vrnili na delo.

*

Pojutrinšnjem bo sveti večer. Lotos padel na četrtek. V petek bo Božič, v soboto bo pa zopet sobota.

V tem materijalističnem svetu je človek bolj vesel sobote kot pa svetega dne, posebno če pade na petek.

Duhovni vodja (ki je točasno gospod Grdina) naj me ne nahruji zastranega. Teh besed namreč nisem napisal iz svoje izkušnje in iz svoje pameti. Sporočil mi jih je dragi rojak, — s katerim se pa v tem oziru popolnoma strinjam.

*

V moji neposredni bližini — v New Durham, N. J., so to zimo že delali klobase. Rojaka Martina Prinat in Peter Rode sta jih napravila v kompaniji. Meni sta jih dala sedem ali osem parov. Prvi par je bil izborni; drugi par nebeško dober. Pet ali šest parov jih še imam. Bom pa jutri ali pojutrinšnjem povedal, kakšne so.

*

Koverta poroča, da bo prišel prihodnje leto ljubljanski škof dr. Jeglič v Ameriko. To potovanje bo precej naporno za starega gospoda. Menda bo Koverta že vsaj toliko obziren, da ne bo skanjal kolektati od škofa, naročnice za "Edinost", in "Ave Marijo". Toda on je zmožen vseh nesramnosti in najbrž tudi te ne bo zamudil.

*

Ko čitam o nameravanem škofovem prihodu, se nehote vprašujem:

— Ali bi ne bilo dobro objaviti članek, ki ga je pisal pred petnajstimi leti Rev. Smoley, kateri sedaj neumorno liže Koverti debele podplate.

Tudi pred petnajstimi leti se je nameraval podati škof na dolgo pot v Ameriko. Tedaj je bil napisal Rev. Smole članek z naslovom: "Lubljanski škof — ne v Ameriko!"

Toda pomisliti je treba, da je bil tedaj — pred petnajstimi leti — Rev. Smole še možak in je s svojo pametjo sam go-podaril. Pozneje je pa zaeno s Trunkom prodal svojo pamet, svoje prepričanje in svojo samozaveštr patri Koverti.

Dvomim, če sta dobila za vse to navidez dragoceno roho trideset srebrnikov.

*

Pri slovesnem sprejemu bo igral poglavitno vlogo Tone Grdina. In tudi pri banketu bo poleg škofa sedel. Pri banketu je pa treba kako špansko povedati. In Grdina jo bo povedal. On jih ima losti za ušesni. Gotovo se bo prevzevišeni škof od srea nasmial, ko mu bo Grdina povedal, kako je oiganiil slovenske slepece v domovini za sto dolarjev.

*

"Od zibel do groba", — je lepo geslo.

Škoda, da ni dovolj temeljito. "Od spočetja do sodnjega dne" — bi se moralo glasiti.

*

Ali ni žalostno, da mora večinsotero članstvo Katoliške Jednote požirati Kovertove neslanosti sasamo zato, ker je glavni predsednik glavni delničar Kovertovega lista?

*

Jaz pa stavim, da bo tako: Kakor hitro bo Grdina izpregledal, bo objavil Koverta v svojem listu članek, da pokopavanje ni priporočljivo iz zdravstvenih ozirav, ampak je treba truplo sežgati.

On bo že izvohal kak krametarij, kojega vodstvo plačuje komišen.

*

Na katoliških shodih bi bil najboljši govornik Grdina, če bi lepo v kotu sedel in previdno molčal. Ob koncu shoda naj bi pa pošteno odrinil tistih sto dolarjev.

Poslušalci bi mu bili hvaležni za muto, največji reveži v domovini pa za obljubljeni dar.

Slovensko Amerikanski Koledar za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih časih in mrkih.

Premogovna industrija v Ameriki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Dirji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne finance.

Strašna bolezen — rak.

Doživljaji lačnega v New Yorku.

Tam za brezami.

Sibirskie slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angleški državnik Lord Curzon.

Pleme in pol na Norfolk otoku.

Strup v kriminalistiki.

Izgubljeni kontinent.

Življenje v morskih globlinah.

Prodiranje v polarno ozemlje.

Amudsen o svojem polarnem poletu.

Hjalmar Branting.

Kitaška.

Sunjatsen.

Koliko se popije na svetu.

Ustroj telesa in značaj.

Načrt novega koledarja.

Pavel Hindenburg.

Smrt Roberta La Folletta.

Doživljaji v džunglji.

Vpliv nikotina.

Židovska univerza.

Uporaba nekaterih zdravilnih rastlin.

Vpliv podnebja na duševne bolezni.

Raznoterosti.

Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naro

Dopisi.

Greenwich, Conn.

Danes je zopet nedelja, 13. decembra in obenem petletnica, ko sem v prijateljski družbi ravno na ta dan došel zopet v Strie Samovo deželo. Praznovati bo treba ta dogodek zopet v Brooklynu v družbi onih, s katerimi smo takrat skupaj potovali, ker je to zadnje povabilo že dodelo.

Kako kratka se mi zdi ta doba petih let! Kojnega bivanja, da se kar ne ujam primerjati dobe petih let vnaprej. Kako kratko bo torej naše življenje! Pa kdo na svetu more tudi komu garantirati, da bo živel še celih pet let? Na vse to me spominja pretresljiva novica, ki je v sredo zvečer dospela v to našelino, namreč telefonično poročilo iz New Yorka, da je tam naglo umrl Janez Derčar. Upal sem, da nisem razumel pravilno, a se je žal izkazalo resnično. Saj je bilo v resnici težko verjeti, ko sem ga videl še danes tri tedne na Remsovem banketu, čvrstega in dostopnega kot vedno.

Da, smrtna kosa je vsak čas na delu in vedno ostro nabrušena ni ima zadnje čase posebno med našimi rojaki bogato žetev.

Komaj nekaj let nazaj je za vedno zaspal Karl Vremšak, za njim Karl Adamič, potem moj brat Frank Zelene, pred nekoliko mesece Frank Starin, pred nekaj tedni Lovrene Kucler, in pred nekaj dnevi naš Janez Derčar! — Je torej resničen pregovor: — Danes meni, jutri tebi!

Poročila o smrti so vedno ožotna, zato je bolje, da pridem na kaj bolj veselega, kako je bilo na primer na poslovnem banketu Mr. Remsa.

No, pa Mr. Rems jo je pogruntal ter jo odkuril s svojo boljso polovico v staro domovino ter bo tam pričel življenje na novo v solnce sreče in zadovoljnosti. Pa kako bi tudi ne? Saj so mu skupno in še vsak posamezen želeli obilo blagostanja tam — dokler se ne vrne nazaj med nas.

Ako bi hotel popisati vse nastanko, kako je bilo na tem banketu, bi mi še črnila zmanjkalo, vendar pa bom napisal, česar se še spominjam.

V zelo prijetnem spominu mi je še izborna kosilo. Strežaji pa so po istem še vedno kaj prinesli na mize, kot torte, pecivo, sladolede ter fino kavo, v steklenicah pa rumene kapljice, čiste kot zlato. In vse to za \$150 na osebo. Ne vem, komu gre priznanje za to: ali pripravljalnemu odboru ali Mr. Youngu, oskrbniku dvorane?

Dvorana je lepa in smazna, še lepšega izraza pa je dal okras z jugoslovanskimi in ameriški zastavi.

Povabljenih je bilo okoli 150 oseb in pri mizah ni bilo niti enega sedeža več praznega, zato je bilo povabljenih tudi le omejeno število. Zastopani so bili vsi sloji našega naroda, od bančnega predsednika, do tovarniškega delavca, od opernega peveca do prostega delavca domačega odra, toda na banketu vsi z enaki mi ugodnostmi.

Mr. Ivan Adamič je bil utaborjen na koncu ene dolgih miz. V njegovi bližini je bil moj sedež in sedeži še par drugih hrenovih korenin, in opaziti je bilo, da so nekaterim posebno ugajale "filane olive" in kisle kumare. Treba pa je seveda upoštevati, da je bila prejšnji večer — sobota.

Na koncu druge dolge mize je sedel Mr. Hlača, kot chairman banketa. Izpolnjuje svojo avtoriteto, je imel, ko je končal svoj govor, polne roke posla s predstavljajem cele vrste govornikov, katerih vsak je proslavljal zasluženje Mr. Remsa na društvenem kot narodnem polju slovenske in hrvaške kolonije v New Yorku. — Priznati pa je treba, da je bil prvi užitek poslušati govor Mr. Mladine. No, pa saj se ni čuditi njegovim govorniškim zmoglostim, ker je že o priliki banketa na čast v to deželo došlim parlamentarnim poslancom iz Jugoslavije v svojem odličnem govorniškim natezel precej žetjavice okrog are, ko jim je povedal, da v Jugoslaviji ne morejo pričakovati tako velikega trošenega

naroda, ako bodo na vsako vodilno mesto državnih služb dajali samo Srbe, ko je vendar tudi v Sloveniji in Hrvatski na razpolago dovolj zmožnih mož.

Mr. Frank Primožič, naša vrhunska korenina, je v svojem govoru med drugim poudarjal, da se da tudi v Jugoslaviji lepo živeti, ako bi človek pri delu garal kot mora tu v Ameriki. Jaz o tem zelo dvomim. Tukaj v Ameriki človek s svoto tedenskega zažutka kupi že čedno obleko. Kako dolgo je treba delati za isto v starem kraju, ne bom skušal dognati. Istotako je razmerje tam nepravilno glede prehrane in stanovanja. Poleg tega pa ni prišlo niti v poštev trdo pritiskajoči davčni vijak Jugoslavije, kateri vpliva posebno na knjižniško ljudstvo zelo pogubonosno ter imajo davčni birski polne roke posla z rubežni na kmetih. Res pa je, da si mnogi ljudje tam predstavljajo, da se tu prisluzi par dolarjev z isto lahkoto kot tam par dinarjev.

Z odhodom Mr. Remsa je zelo prizadet tudi Peter Zgaga, kot je v svojem govoru omenil. Kdo mu bo namreč poslej vsako leto omenjal letne čase? Kakor več drugih, mu je v govoru tudi Zgaga prerokoval, da se bo še povrnil v mu v belem lajhu oznanjeval pomladni čas.

Nato se je v govoru poslovlil starosta newyorških Slovencev Mr. Frank Sakser ter poudarjal zaslugi Mr. Remsa kot zvestega uradnika dolgo vrsto let.

Pred oficijelnim zaključkom je zapel še kvartet Judran krasno pesem in žal mi je, da je bil to šele prvi slučaj, ko sem imel priliko poslušati krasno petje tega kvarteta. Imena Blažević, Mladinec, Hlača in Ribič nam pričajo dovolj.

Mr. Rems se je zatem s solzami v očeh zahvalil v svojem ter v imenu svoje soproge za tako estajno prireditel, katerega mu ostane vse življenje v nepozabnem spominu.

Pevska društva so pela, orkester je igral, veselo razpoloženo ljudstvo pa je plesalo še pozno v noč. Seveda naša zadnja in najtežja ločitev pa je bila v kleti ob bare.

Glede petja naj še omenim, da se dela našemu narodu, živčnemu tu v Ameriki, krivica, ker se medodajni faktorji dovolj ne potrudijo, da bi prišlo več petja naših lepih pesmi na program za radio, ko imamo vendar tako izborna pevka društva. Mnogokrat je slišati petje Čehov, Rusov in drugih narodov, od Slovencev pa je pelo na radio menda edino pevsko društvo Domovina iz New Yorka ter se niti glede tega koncerta ni nihče potrudil, da bi par dni prej v Glasu Naroda o tem poročal. — Želeli bi torej bilo v bodoče več pozornosti v tem oziru.

Peter Zgaga je včasih omenil, da si ne more predstavljati tu v Ameriki banketa brez Grdine, toda na Remsovem je bolje, da ga ni bilo, ker ako bi bil navzoč, bi se gotovo ne nabralo za Dom slepev niti centa več kot 72 dolarjev; — Grdina bi namreč gotovo nič ne dal, ko vendar še tistega ne da, kar je možno ljubiti!

Ker sedaj že skoro noben dopisni popolen brez komentarja očeta Grdine, naj še jaz pristavim svoje mnenje.

Videl in slišal sem Grdino lansko leto na shodu v New Yorku in mi kar ne gre v glavo, ako si ga predstavljam takega, kot se je v svojem govoru kazal, da bi svojo obljubo tako enostavno pogotil ter opiral svojo obrambo, da prihrani obljubljeni stotak, na pomanjkljivost kake večje ali pike v fotografiranem originalu dopisane članice društva št. 78, KSKJ.

V boljše pojmovanje za kako dodano besedo bo mogoče umestiti primera, ako bi kdo zapisal: New York je veliko mesto s šestimi milijoni prebivalcev. Urednik pa je izpolnil ter dal v tisk na primer: New York je največje mesto na svetu. Delovno ljudstvo se prevaža v ulični, mestni in podzemni železnici. Prebivalcev ima nad šest milijonov.

Pozor! — Gospodinje.

Nikdar še niste napravili za svojo družino takega keka kot ga boste napravili po sledečem navodilu z Magnolia ali Star Mlekom. Če še nikdar niste poskušali Magnolia ali Star Mleka za kuhanje, začnite danes s tem navodilom. Uporabljajte ga, kadar koli potrebujete mleko in sladkor zaeno, v kavi, kakavu ali pri drugih kuharskih predpisih.

BORDENOV KAMELNI PUDING

(Temeljno navdilo)
Dajte neodprt kano Bordenovega Magnolia ali Star Kondenziranega Mleka v kotliček vrele vode ter pustite pomalem vreti dve uri in pol, a paziti morate, da ne bo voda povrela. Odstranite vrh kane s tem, da ga odrežete krog in krog, da boste lahko dobili vse vsebino, dajte na krožnik ter servirajte s steklenimi orehovi utepeno smetano. Ako hočete servirati za vsakega posebej odrezite v kose ter dajte na mizo bodisi z orehovi in utepeno smetano ali z navadno neosajeno smetano z orehovi ali brez orehov.

BORDENOVA KAMELNA FILA ZA KEK

Dajte vsebino karamelnega mleka kot ste ga pripravili zgoraj, v dvojni vrečki, dodajte žlico masla in eno četrtino čaše vode. Mešajte in kuhajte vodo da se bo vse skupaj toliko zmešalo, da se bo vleko. Pridenite lahko steklene orehove.

BREZPLAČNO

Razen dobrih kakovosti, ki so v teh vrstah kondenziranega mleka, dobivate dragocena darila za lahke. Zgoraj vidite razne kose posrebrane pločevine, katere lahko dobite za lahke. Gospodinje lahko izpolnjujejo s kosi ta set od časa do časa. Posrebrane pločevine, ki jo vidite tukaj se lahko dobi v naših premijskih prodajalnah. Če ni v vašem mestu nobene trgovine, da bi zamenjali te lahke, jih pošljite Borden Premium Co., Inc., 44 Hudson Street, New York City, zaeno s številko daru, označenega na gornji siki, in mi vam bomo poslali brezplačno.

PREMIJSKE TRGOVINE

NEW YORK CITY, N. Y.
44 Hudson Street
near Duane Street

426 West 42nd Street
near Ninth Avenue

1427 Third Avenue
near 80th Street

61 East 125 th Street
near Madison Avenue

BRONX, N. Y.
578 Courtlandt Avenue
near 150th Street

BROOKLYN, N. Y.
570 Atlantic Avenue
near 4th Avenue

2 Sumner Avenue
near Broadway

LONG ISLAND CITY
44 Jackson Avenue
near 4th Street

Zaenite sedaj hraniti lahke za dragocena božična darila.

ZA GOSPODINJE
Pie ISABELLE KAY

Slovenska gospodinja v Ameriki vedno z veseljem sprejema nasvete, s pomočjo katerih zamore boljše vršiti svoje dolžnosti kot gospodinja in mati. Na tem mestu bomo vsak teden objavili članek, ki bo zanimal vsako dobro gospodinjico.

NAVODILO ŠTV. 81.

Navodilo za kuho.

Juha je jako pripravna jed za luncheon. Istotako je jako popularna paradižnikova smetana; dobra za fižol in grah; priporočljiva sta tudi koruza in krompir z mlekom. Juha, otrobi muffini in sadje, je vse to je jako priporočljivo za kosilo ali za večerjo. Če hočete kaj težjega, postrežite z otrobovo juho in pridenite še narvalke. Ali ste že kdaj delali juho iz pečenega fižola? Napravite večerjo po naslednjem navodilu.

JUHA IZ PEČENEGA FIŽOLA

- 3 čaše mrezega pečenega fižola
- 3 pinte vode
- 2 odrezka čebule
- 1 1/2 čaše prepiranih paradižnikov
- 2 stebli zelene
- 2 žlici masla
- 2 žlici moka
- 1 žlica chili polivke
- sol
- popper.

Dajte v ponev fižol, vodo, čebulo in zeleno. To naj zavre in naj vre trideset minut. Zdrgnite skozi cedilo ter pridenite paradižnik in chili polivke. Osolite in opoprajte. Pridenite maslo, ki je bilo skuhano zaeno z moko.

Nasveti za kuhinjo.

Predno razbijate kokosov oreh, ga segrejte v peči. Potem ga boste dosti lažje razbili.

Oranžne olupke se lahko uporabljajo v razne svrhe. Posušite jih ter jih zmeljite v prah. S tem prahom boste dajali okus po oranžni kekso, polivkam; puddingam itd.

Če vam mnenkrat začne puščati pipa pri vodi, jo ovite s polnarnom papirnom ter namažite s solom.

Mi priporočamo naslednje izdelke:

Vsaka gospodinja potrebuje v svoji kuhinji gotovo potrebščine in vsaka gospodinja jih lahko dobi pocenjeje, če kupuje Star & Magnolia Kondenzirano mleko. V teh kanah je najboljši mleko in sladkor, poleg tega se pa tudi za lahke darila. Vsi trgovci prodajajo te vrste kondenziranega mleka.

vse tiste sanjske delnice. Zunaj je brila precej ostra burja, toda sladki newyorški vince je z lahkoto kljubovalo vsemu. To je dokaz, da se Mr. Muhich dobro razume v kletarski stroki. Bill, lepa hvala za vašo veliko prijaznost in uljudnost napram tujim rojakom. Do svidenja!

Moj vrli spremljevalec Mr. Bajme je seveda zvesto spremljal sem in tja. Vendar je pa nanesel slučaj, da sem ga izgubil; menda gotovo, ker sem hotel iti čez neko planjavo tja v nasprotno stran mesta. Mogoče, da se je bal, da se "izgubiva" obdava, vendar pa sem našel zopet pravo pot nazaj ter tako došel zopet k rojaku Puntarju, kjer smo imeli zopet mnogo neprisiljene zabave. Mr. Puncarju moram sicer priznati pravo, kajti on je zagovarjal čast in spoštovanje do "starečkov". — Človek, ki spoštuje stare ljudi, je sam vreden spoštovanja, posebno pa, če zagovarja spoštovanje do njegovega veličanstva Franca Jožefa. — kukala mu majka!

Ko sem došel v Seranton, sem začutil nekaj zavitek v žepu. Ko sem ga razvil, je zadišal tisti vonj, ki je Slovence tako prijeljuben, in takoj sem se domislil zopet na Mr. Muhicha in prijazni Forest City. . . Na zdar!

Andrew Bomback, Hotel Holland, Seranton, Pennsylvania.

San Francisco, Cal.

Cenjeno uredništvo: — Baš danes sem čital žalostno vest o smrti našega dobrega prijatelja ter znanca mnogoterih Slovencev in Slovenk v Ameriki in v stari domovini, namreč Mr. Janez Derčarja, upravnika lista Glas Naroda.

Ni moja navada, da opisujem

Mogoče imate vse telesne prednosti, samo vaša glava ni čista in vsled tega ne morete večjati za lepo niti za privlačno. Največ velja trdna in sveže izgledajoča koža, kajti nič ni lepšega na svetu kot je krasna polt. Neki slavni specialista za kožo je rekel, da je treba obraz vsak dan enkrat umivati s milom in mlačno vodo, če je koža čista. Če je koža olujata, na dvakrat. Na obrazu ne sme biti nobenega olja, da se ne pojavijo ogrci in mozolji. Ko kupujete milo, kupite tako, da ne bo preveč zagnilo vaše kože.

Osebnost zdravje.

Poročila dokazujejo, da se z navadnimi prehladi izgubi dosti več časa kot pa z drugimi boleznimi. Prehlad lahko odpravite na neprijeten način. Bojite se prehlada, kajti če ga dobite, ne bo dobro za vas. Nekateri ljudje pravijo, da so vložili prehlad — pa je bil nasprotno — prehlad jih je uvelil. Prehlad jih zaloti, če so preveč utrujeni, če so preveč jedli ali če so zaprli. Prehladi so mlačljivi. Nalozite se ga lahko od osebe, ki ima prehlad. Če ste vi prehladjeni, glejte, da se drugi ne bodo nalezili prehlada od vas. Kašljajte in kihajte v robce. Mokre robce ne dajate pravi pralnici, ampak jih operite sami.

Nasveti za dom.

Madeže od barve lahko odstranite z obleke, ako jo namočite v parafin ter dobro drgnete. Zatem operite obleko kot ponavadi.

Predno daste kak predmet barvati, ga morate dobro umiti z milom in toplo vodo.

Volnenih svečev ne smete nikdar sušiti na soncu, kajti, če to storite, bodo žli skupaj.

Limono sok ne bo škodoval najfinjšim čipkam ali blagom. Posušite se ga pri pranju obleke. Veliko manj vam bo treba drgniti.

Da boste nove nogavice daljši časa nosili, jih namočite dve uri v gorke vodi ter dobro posušite, predno jih oblečete.

li hvalim preteklost umrlih, toda ta slučaj je vse kaj drugega, kajti rajni Janez Derčar je zaslužil, da ostane v spominu vsem dobro mislečim rojakom in rojakinjam, posebno nam, ki smo ga osebno poznali in imeli priliko se pripraviti o njegovem delovanju. Bil je mož na mestu, bodisi kot soprog in oče, bodisi kot uradnik pri Mr. Sakserju.

Z njegovo smrtjo je newyorška in brooklynska naselbina izgubila izbornega delavca na društvenem in kulturnem polju, mi, njegovi znanci in prijatelji, dobrega in nepozabnega prijatelja. Glas Naroda pa izbornega in vestnega upravnika.

V imenu njegovih prijateljev in znancev na Pacifiku izrekam iskreno sožalje njegovi žaljuči soprogi ter ostali družini!

Anthony Kastelle.

Lorain, Ohio.

Ker se nihče ne oglasi, nočem jaz poročati malo o novicah iz naše naselbine. Pred vratni so božični prazniki, katerih se vsak veseli, še bolj pa mladina, katerega božični dan obdarovana z različnimi stvarmi od sv. Miklavža.

Da pa ne bo sv. Miklavž šel kar tako, mimo hiš, ne da bi se nam pokazal, je sklenil, da pride na prošnjo Gospodinskega kluba S. N. D. v četrtek zvečer v dvorano S. N. D. ter otrese iz koša vse, kar bo imel notri. Zato naj pride gotovo vsak, kdor ga hoče videti, slišati in kaj dobiti iz njegovih lastnih rok. Pa tudi brez spremitve in varstva ne bo; saj veste, da je pot dolga in da se lahko marsikaj nepričakovane zgodi.

Ker pa ne vemo, koliko časa se bo drugod zamudil in ob kateri Glas Naroda.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Dopisi.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

uri se natančno oglaš, ga hočemo pričakovati že ob sedmi uri zvečer 24. decembra. Da pa nam ne bo dolgčas, so članice kluba in njih hčerke sklenile, da priredijo lepo božično igro v petih dejanjih "Nežka z Bleda", kakršne še niste videli. Trudimo se kolikor moremo, in upamo, da bomo igro dobro izvedle, ker rajše se ne bi pripravile, kakor da bi igro skazile. Igra se bo pričela točno ob 7.30, kajti igra je dolga in treba je, da jo končamo ob času, ker potem se ljudje odpravijo k polnočnici.

Zato naj bo vsak točen, kdor noče zamuditi pričetka, kajti čakali ne bomo nikogar. Upamo, da ne izostane nobena slova, družina ali posameznik na ta večer, ker članice kluba so vse preračunale in določile radi nezaposlenosti, ki vlada v zadnjem času, prav nizko vstopnino. Vstopnina k tej izredni prireditvi je 35c za odrasle in 10c za otroke. Priidite in videli boste, koliko veselja in zabave vam bodo pripravile članice Gospodinskega kluba na sv. večer.

Ni dolgo, kar je bila igra in veselica, namreč 21. novembra, katere čisti prebitek je bil namenjen blagajni društva sv. Alojzija št. 6. JSKJ. Vsa čast in hvala, da se dela v korist društva in Jednote. Kar pa žalibog ne moremo reči ob tej priliki, mislim, da mi ne bo nihče zameril, če izrečem pošteno kritiko. Igra, kolikor se je tiče same na sebi, ni imela nikakega pomena. Osebe so bile neopredeljene in neizkušene, kar je sramota za slovensko dramatikino in za društvo samo. Zakaj društvo ima do 350 članov obeh oddelkov, v katerih se dobe dobre moči in že izkušene igralce, in ne bi bilo treba igralcev drugod iskati. Drugič: kakšna agitacija je to JSKJ ima svoje lastno glasilo Novo Dobro, na odru pa se razgrinja list druge organizacije? (Nimam sicer ničesar proti omenjeni organizaciji, a te moje besede bo odobraval vsaka organizacija.) Zato drugič, kadar se zopet pripravite, glejte, kaj in kako naredite, ne pa samo, da je narejeno, kajti s tem še drugim jemljete kredit, ko pravijo: za take igre ne dam nič, ali pa: to je zadnja, ki sem jo šel gledat.

Apeliramo tudi na vse ljubitelje dramatike, da se vzamejo skupaj ter ustanove samo eno dramatično društvo ter tako delajo v skupno korist. Naša nasebnina je premajhna za dve društvi, in še pod takimi pogoji in pravili, kakor je bilo ustanovljeno zadnje, pa sploh ne more eksistirati.

Skupne moči pod dobrim vodstvom lažje kaj kmestnega stori; vsak bi pa tudi z večjim veseljem sodeloval. Vzemite si geslo: — malokaterikrat, pa takrat dobro! — in v — skupnosti je moč! — Torej se malo pomnite in z novim letom začnimo z dobrim in močnim dramatičnim društvom!

Morda poroče ko: Kako boste pa ve naredile? — Naj naredimo kakor že, z veseljem pa sprejmemo pošteno kritiko, kakršno bomo zaslužile, ker vemo, da brez vsake pogreške ni nikjer nobene igre.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem rojakom! Vida Kumse.

Brooklyn, N. Y.

Kot je bilo poročano, priredi "Kvartet Slovenija" zabavni večer dne 26. decembra t. l.

Uljudno vas vabimo in prosimo, da pripeljete vaše ta male seboj, da bo imel Santa Claus večje veselje oddajati darila, in da se malčki z njim pogovore. Ker je to naš dan Sv. Stefana, se bodo tudi veliki spomnili lepih časov v stari domovni: prvega plesa na Stefanov dan.

Kvartet ima na vzporedno lepe pesmi, posebno pa pesem "Večerni" (Sveta noč izlivaj ti); Santa Claus pridno dela, da bo otroke bolj spravil v veselje.

Zabave bo dovolj. Imeli bomo dobro goščo, katere za vsakemu

ker vsak dobro ve in zna, da je pri Kvartetu Slovenija vedno dobra zabava.

Torej na svidenje v soboto 26. decembra na Stefanov večer. "Kvartet Slovenija".

SREBRNA PODGANA

Angleške čete se pripravljajo za odhod iz Koelna, kjer so gospodovale od premirja dalje. Priprave duje se o Angležih in o raznih dogodkih v tem času marsikaj, zanimiva pa je gotovo nastopna pripovedka:

Neki angleški oficir si je ogledoval mesto z raznih strani povsem natančno in prišel je tudi v veliko katedralo, največjo gotično cerkev na svetu. Gledal je na desno in levo, občudoval oltarje in slike ter vso ureditev cerkve, potem je prišel k oltarju Matere božje, kjer se je zelo začudil. Zapazil je tam veliko srebrno podgano.

Podgana? Kaj to pomeni? — Je vprašal oficir ponižnega cerkvenega čuvaja, ki ga je spremljal. Odgovoril mu je: To je stara povest. Pred nekaj stoletji je mesto Koeln trpelo po ogromni invaziji podgan, ki so uničile vso zelenjavo okoli mesta, v mestu samem pa so uničevale, kar jim je prišlo pod nogo ter strašile ljudi, posebno ženske. Požrle so po mestnih delih ogromno jestvin in tvorile so veliko nevarnost za javno zdravje. Vsi poskusi, da bi zatrli to golozen, so bili zaman. Nato se je dobro katoliško ljudstvo v Koelnu obrnilo naravnost do čudodelne slike Matere božje, vršila se je velika cerkvena svečanost z molitvami in verskim petjem, nakar je bila podarjena oltarju Matere božje velika srebrna podgana v namen, da reši mesto strašnih podgan, pod katerimi trpi dan na dan. In potem? Potem se je zgodil ta čudež: drugi dan so izginile vse podgane.

Angleški oficir je gledal začuden na čuvarja, nekaj časa molčal, potem pa ga vprašal: Ali pa res verujete v ta čudež, vi prebivalci Koelna? Čuvaj se je namuznil, potem pa z nasmehom odgovoril: O, ne, gospod kapetan! Ako bi mi verjeli, potem bi bili že pred mnogimi meseci postavili pred oltar Matere božje srebrnega Angleža.

Blodne sanje Mussolini-ja.

LONDON, Anglija, 21. dec. — Kot poroča Sunday Times, namestnik Mussolini v prihodnjem letu, v popolnem soglasju z kraljevske hiše, proklamirati v Italiji cesarstvo.

List izjavlja, v nadaljnjem, da se ni neugodno sprejelo te novice v vatikanskih krogih, ki so, kot znano, fašistovski navdihnjeni, — ker se pričakuje od teh izprememb končne rešitve takozvane "rimskega vprašanja".

V vladnih krogih v Berlinu molče na zelo značilen način glede cele te zadeve in o njej razpravljajo le boljše pončeni, notranji fašistovski krogi.

Mussolini je včeraj odpotoval v Milan. Božične praznike hoče preživeti v krogu svoje družine.

Ogromno bogastvo na ladji.

Pred par dnevi je odplul iz Port Natala ob Južni Afriki v London parnik "Umlazi", ki ima na krovu skoraj za 400 milijonov dolarjev zlata in diamantov. Težavno je bilo zavarovanje te ogromne varnosti. Zavarovanje je prevzel večji konzorcijski zavarovalnic, in ker je tak transport precej nevar, je morala plačati družba dvojno zavarovalnino.

Vesele božične praznike želimo vsem naročnikom in prijateljem.

Uredništvo "Glas Naroda".

Žalostna božična shka.

ČRTICA.

Bilo je na sveti večer.

Prav po malem je naletaval sneg. Nočen in droben je bil kot ivje. Tal se ni prav prijemal, ker je bil lahak in ga je veter razpihaval na vse strani. Le v zakotnih bodovljske grape se je oprijemal, pa še tam ne posebno, skoro kot bi se bal, da ga veter ne odnese drugam.

V zadnjem kotu v grapi je imel svojo kočo Presetnikov Gropa. Že stara in okajena je bila. Letnica na vratih je kazala 1712. Tedaj je bila kočja postavljena in ni čud, da so bile stene razpokane in slabe.

Tisti večer je bil Gropa sam v koči, kakor navadno. Bil je mož bolj čokate postave, širokopleč, in njegovi lasje so bili kakor zunaj pašniki — čupatim belo, vmes pa grvina resja in trave.

Za ljudi Gropa ni maral. V samoto je zrasel in osamljen je ostal. Tudi ženi se ni hotel. V samoti po človeku sree kaj rado zapre, in težko se dobiijo oni skrivnostni ključ, ki bi ga zopet odprli. Včasih, ko je imel še očeta in mater, Gropa po dva dni ni bilo domov. Spuško je lazil okoli po gozdech — ne mene se zato, ali sme ali ne. Onadva sta ga večkrat prijemala zaradi tega — pa je bil gluh in slep za opomine. Je bil pač sin gora in zrasel v gozdech — kakor grabova grča, nad katero se trudi lesar da bi jo razbil, pa se ne da. Da je bil tak, sta mnogo zakrivila tudi starša, ki sta bila preveč popustljiva.

Bilo je torej na sveti večer. — Gropa je sedel za mizo in kadil iz kratkega vivčeka. — Zunaj pa je nalahno naletaval sneg. Poltema je vlada v sobi. Prijetno toplota se je širila od stariške peči po izbi, lahna in omamljiva skoraj kot pomladanji vonj vijolic. Tobačni dimi so predrli tišino svetločini zvonovi, semtertja se je čulo šumenje potoka v grapi.

Nemo je sedel Gropa, vlekčal iz vivčeka in si v presledkih natočil sadjevea. Pri tem pa so mu vstajale misli hitre kakor vetre z zunaj, ki je raznašal sneg — opojne in namiljive, kakor žganje, ki ga je pil. Pri sreču pa mu je prihajalo prijetno in toplo.

Ej da! To so bili časi, takrat, ko je šel hodil po gorah na lov, ko je tako prosto in brez strahu stopal za sledovi bistrnogih srn! ... Kaj mu je bilo vse drugo mar? Nič! Drugi so se izgubljali po goštinah ali so voglarili — njemu pa je bila puška vse, — gostilna in dekle. — Škoda, da so se ti lepi časi končali tako strašno, tako grozno. — Gropa je bil divji lovec, strasten in odločen — in to mu je argonobilo vse ono prijetno zadovoljno življenje in mu prineslo samo nemir in pekočo vest. Res, ravno nocej dvajset let je bilo. — Kako že?

Gropa je iznova nabasal vivček, počasi in polagoma prižgal in parkrat krepko potegnil iz njega, kakor bi hotel odgnati težke misli, ki so se ga lotile.

Da, da! Ravno na nocojšnji večer je bilo. Doma so sedeli pri večerji vsi štirje, oče in mati in on ter sestra Mina. O svetem večeru so se pogovarjali. Trska v česlniku je gorela v rahlih, tuhtam pojemajočih plamenih, od velike zelene peči se je širila prijetna toplota po izbi, nad jasticami je brlela leščerba, pojemala in zopet zasvetila — zunaj je nalahno padal sneg, vetrič ga je raznašal na okoli, v daljavi se je tuhtam posvetila svetloba baklje in zopet ugasilila.

In tedaj je Gropa vstal izza mize, se prekrizal in molil.

— Ali greš še kam nocoj, Gropa? — je vprašal oča.

— Grem, proti Stanišču po goz-

du, — je odgovoril sin in segel za prečnik po puško.

— Nocoj, Gropa?

— Nocoj, saj bom jutri že pri maši v mestu.

— Ne spodobi se, doma mi bo di, Gropa! — je zagrmel oče in vstajal od mize. — Nocoj je sveti večer.

— Kaj pa naj počnem?

— Če drugega ne veš, pa spat pojdi! Na lov nocoj ne boš hodil!

Nekam resne in težke besede so bila očetove besede.

— Pa zakaj ne? — je vprašal Gropa.

— Zato ne, ker jaz pravim in ker je nocoj sveti večer.

— Naj bo kar hoče! Jaz grem!

In Gropa je odšel — ne mene se za očetove besede.

Zunaj pa je začela burja pihati in raznašati sneg na vse strani. Gropa se ni zmenil ne za burjo ne za sneg. Tiho in oprezno je stopal proti gozdu, sekira na rami. Da, kdor bi ga tako srečal, bi bil mislil, to je zakasnel drvar, ki se vrača proti domu. V škornjih na desni je imel skrito cev — kopto pa pod kamizotom na hrbtu. Previdno se je oziral naokoli in stopal dalje.

Suha, trhla vejica je počila pod njegovimi nogami. Obstal je in pazno ogledal okrog sebe, njegove oči so skušale prodreti to tajinstveno gozdno tišino in naposled so obstale na dveh iskrih se točkah v deblu stariške, trohnele bukke.

Kakor dvojje žarečih in premikajočih se kroglice.

Gropa so se naježili lasje. Prav čutil je, kako se mu je nalahno dvignil klobuk. Mraz mu je stopil po hrbtu in nekaj težkega mu je prišlo v noge. Skoraj se ni mogel ganiti. Prsti na roki so se krčevito oprijeli toporišča. Nekaj mu je reklo: — Sveti večer je, vrni se!

Žareči točki sta se premaknili in izginili. Nato zategnjen, čuden, tožen glas, ki se je trenutno razširil po gozdni tišini in zopet zamrl. Ognjeni točki sta se zopet pokazali.

— Hvala Bogu, saj je le sova. Gropa se je oddahnil in stopil naprej.

Sova je zafrfotala s perutnicami in zletela. Kako čudno se je razleglo po gozdu! Skorbo bi se bil Gropa iznova polotil strah. Pa premagal se je. Še nekaj korakov in — divji lovec je stal ob debelem bukovem štoru, pred njim pa se je raztezala mala, s snegom pokrita ravnic.

Previdno in počasi je potegnil puško, jo sestavil ter nabasal. — Potem je obrisal sneg z bukovega štora in sedel nanj. Puško je naslonil čez kolena in čakal.

Tukaj mora priti danes na strel. Sledil in opazal je že več dni, pa nikdar ni mogel priti do strela. Srne so bile predaleč — kakor bi čutile njegovo navzočnost. Danes pa mora priti do strela. Za gotovo — saj je vzel doma praprotno večico iz kresnega venca, in v njej je bilo seme.

Vse tiho v tej temni sveti noči, tako tiho kot v domači cerkvi. — Zdaj je neki glas pretrgal tišino. Gropa se je zdrgnil, napol petelina in čakal. Gledal je na vse stran, kjer se pokaže divjačina. — Varno in pazno je tiščal puško k sebi. — In tedaj se je pokazala izmed nizkega gmičja rogata glava in za njo vitko, lepo zraslo srnjakovo truplo. Lep je bil zares. Gropa je vztrepetalo srce, ki mu je silila v glavo, nemiren je bil in razburjen. A samo nekaj hipov. Srnjak se je previdno oziral okoli. — Vse varno. In gotovih, počasnih korakov je prihajal vedno bliže, brezskrbno — in za njim še eden, še dva.

Gropa je zaigralo srce. Praprotovo seme se je obneslo. To je prav naredil, da je bil šel na lov ravno danes in vzel s seboj to čudodelno seme. — Še trideset korakov — še dvajset. — Nato pok — in še eden. Dve srni sta obletali v s negu. — In ravno ko je Gropa gnetel nov strel —

ceva — ga je nekdo prijel za ramo:

— Stoj, ko si?

Gropa se je prestrašil. Skorbo bi mu bila puška padla iz rok. A hitro se je zavedel. Vrgel se je na prejšnjem v nato v stran, stopil za bukev, vrgel puško na lice ter čakal.

— Ha, zlodej! — je zaklel oni. Bil je gozdni varih in lovec.

Gropa ga je dobro poznal in celo prijatelja sta si bila. No tukaj je dobro vedel, neha vse prijateljstvo. Dolžnost in služba sta pred prijateljstvom, in lovec bo tvegal rajši življenje nego pustil njega, da bi ušel. Torej boj na življenje in smrt! In danes je sveti večer! — Ne vda se pa ne, nikakor ne, naj velja kar hoče — čuvaj ga prijetej ne sme. — Ta sramota —

— Stoj, kdo si! Ustrelim!

In res — tik mimo bukke je zletel lovec strel. Nekaj zrna je celo odskropilo od debla — Gropa je stal nepremično.

— Zlodej — imej pamet in vda se tu! — Prijatelj lovec se je blizal prostoru, kjer je stal Gropa, od strani in se varno posluževal debel v obrambo.

Gropa je uvidel, da mu ne bo mogel uiti. Ali on ali jaz! — Hipno mu je šinila misel. Toda — morilec, ubijalec? — In to celo na sveti večer — Lovre, tvoj prijatelj! — In vendar — če ga pušiš? — Ti si nesrečen, zasramovan, zaprt. —

Lovec je prihajal vedno bliže. Gropa je hotel poizkusiti zadnje, da se reši sramote.

— Lovre — se je oglašil, — hodi pameten, jaz sem!

— Gropa, ti?

Skoro nevrjetno, nezaupljivo je bilo vprašanje.

— Da, Lovre! Pusti me, naj grem —

— Oddaj orožje!

— Nikdar — razen, če me ne naznanis!

— Moram! Prisegel sem!

— Torej nobene rešitve?

— Oddaj orožje in pusti se vkleniti!

— Nikdar!

— Gropa!

— Lovre!

Kakor iskre na nakovalu od vročega železa, ki po njem vdarja kovač, so padale besede.

— Gropa! Vda se! Bodi pameten.

— Pusti me! — Če hočeš, ti dam puško — samo mene pusti — in ne izdaj me!

— Ne morem!

— Res ne?

V istem trenutku se je zablistalo in lovec Lovre je kriknil ter padel vznak. Puška je odletela daleč v stran.

In Gropa se je polotil strah in groza. Kakor zadet srnjak je poskočil in bežal, bežal kar naprej, naprej. —

Sneg je naletaval, večer pihal.

drevje je šuštel — on pa je bežal in bežal —

In od tedaj je dvajset let. Kakor takrat, se je zdlo Gropu nocoj po dolgih dvajsetih letih v temni sveti noči!

In kakor bi ga nekaj dvignilo pri tem spominu — je planil Gropa pokonon, izvrnil čašico žganja, kakor bi iskal poguma, zagrabil dvocevko izza prečnika in ktopil skozi duri. — Mrzel veter in sneg sta mu udarila v obraz. A Gropa se ni zmenil. Stopal je proti hribu — po oni poti, kot pred dvajsetimi leti.

Sneg je naletaval, burja se je z njim igrala in ga nasipala v zatistihi. Stopinje so se vdrala. — Skoraj tako, kakor pred dvajsetimi leti v oni temni, skrivnostni, nepozabni sveti noči.

Se nocoj. — Kakor bi ga nekaj gnalo, — nekaj klicalo — še nocoj — šen okrat po dolgih dvajsetih letih — še enkrat na lov. — Morali! Mu ne da miru! Nekaj ga žene. — Naj bo, kar hoče!

Iskali so morilec, tedaj, pred dvajsetimi leti — iskali sledu — a burja in sneg sta vse zametla! Samo črva v notranjosti ništa ugnobila in podsula s snežnobelo odejo. Ta ni miroval, ta ni počival, do danes. In danes! — Dolgih dvajset let ni pogledal Gropa puške, ni šel na lov iz strahu in groze nad tistim dejanjem. Puška je počivala vseh dvajset let na istem mestu. Gropa se je ni dotaknil, strah ga je bilo pred njo.

Kadar jo je zazel, mu je očitala strašni greh. — Nocoj ga spremlja nemara zadnjikrat! Na zunaj je že vsa zarjavela, skoro nerahna. Bodi! Še enkrat na lov, potem nič več. — Toda če ga kdo dobi? Kdo, kdo? — Saj je nocoj kakor nalah. — Kakor pred dvajsetimi leti.

Gropa je spreletel mraz po vsem životu. — Proč neznosne misli! Samo še enkrat in nikoli več. In danes ne bo streljal, če bi prav naletel na lovec, nikdar! Samo za to gre, da si zunaj potolaži ta nemir, to strašno vest.

Drevje je molčalo, sneg je naletaval — burja je tuhtam zapela ob vejevju žalostno, mrtvaško pesem.

Gropa se je ustavil na onem mestu, kot pred dvajsetimi leti v oni temni, skrivnostni sveti noči.

Ono staro bukovo deblu — je izginilo — preperelo in razpadlo v gnoj. Sicer pa vse, kot takrat.

Gropa je sedel na skalo in naslonil puško na kolena. Potem je pogledal naokoli. Ravnic kot ne-

Edaj. Niti onega leskovega grma niso posekali, kjer se je bil takrat prikazal srnjak. Ravno tak je samo večji.

Gropa je počasi napolnil puško in čakal. — Sneg je padal, burja se je zigravala s snežinkami, sicer pa vse tiho.

Gropa je zrl z vso silo svojih oči proti oni strani. Vse mirno! Ne, tam se nekaj giblje, nekaj nejasnega, nekaj čudnega? — Ali je srnjak? — Gropa je postavil puško pokonon, prsti so se krčevito držali petelina. Glava in vrat sta se mu vzpenjala naprej, proti podobi. Ta je postajala vedno večja. Najprej siva, potem bela, čudna, nerazrečna.

Prsti na puški so se oprijemali petelina. Gropa je nemirno pričakoval ugodnega trenutka.

Toda, kaj je to — je-li srnjak? Nekam velik je in ves bel — pa tako svitile oči — in vedno bliže bliže prihaja. — Pa tako grozno, strašno gleda — kakor pred dvajsetimi leti.

— Ustrelim — je pomislil Gropa in pritisknil.

Pok, grom, šumenje — pa zopet vse tiho. Na mestu pa je ležal Gropa, divji lovec s prestreljeno glavo.

In sneg je naletaval, burja ga je raznašala naokoli.

Pri župni cerkvi pa so peli zvonovi v oni temni sveti noči slovesno, a obenem skrivnostno, pojmaajoče.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK 7 DODATKOV DRŽAVAP

HOMESTEAD GROCERY M. J. Bayuk in Sin

Najstarejša slovenska trgovina v Walsenburg, Colo.

Phone 108J.

801 So. Main Street

Velika zaloga vsakovrstnih grocerij. Domače in importirano blago.

Fige, rožiči, ajdova moka, Trinerjevo Vino.

Na debelo in drobno.

Pri nas se dobi čiste sobe in dobro jed. Priporočamo se posebno polujočim rojakom.

Vesele Božične praznike!

ANTHONY BIRK

HIŠNI IN SOBNI SLIKAR IN DEKORATOR

Prevzamam vsako v to stroko spadajoče dela.

ROJAKI, PREDNO ODDASTE DRUGEMU NAROČILO, VPRAŠAJTE MENE ZA CENO.

1811 Stephen Street

Ridgewood,

Brooklyn, N. Y.

Telephone: Evergreen 2854J

Mestni, javni, zemljiščni in korporacijski bondi.

Vaše bratske organizacije kupujejo od nas bonde za nalaganje denarja.

OTIS & CO.

Ustanovljeno leta 1899.

CLEVELAND

John F. Perko, zastopnik

KORZARJI.

(Nadaljevanje.)

V resnici torej poveljuje ona na 'Lepi podlasici', ona sama odloča, ali naj se zgodi to ali ono, ali naj se prične lov na ono na jugu pojavljajoče se jadro ali pa na ono na severu, in je šele takrat oddala vodstvo zadeve iz svojih rok, ko je pričela bitka, to je v hipu, ko je bilo treba nabasati topove. Ludvik se le iztežka privadi tem novim razmeram in se je samo bal, da bo hotela ona nekoga lepega dne poveljevati tudi sredi bitke.

Ta bojazen namreč ni bila tako neutemeljena. Juana ni bila ena onih strahopetnih žensk, ki padejo pri pištolinemu strelu v nezvest. Nasprotno, ta čudna ženska se počuti najboljšo sredi toče krogel. Vsak jo je lahko gledal v bitki, kako se mirno spreha po zadnjem ladijskem kasteju, kakor da gleda na navadno tekmo, in kako odprtih nozdri vsrkava smrad strelnega prahu.

Tri leta jadra tako 'Lepa podlasica' po ameriških vodah in nosi s seboj ta čudoviti par zaljubljenecv skozi tisoč prigod in tisoč slučajev. Onadva pa se v bistvu ne brigata za nič drugega ko sama zase. In fregata nosi poleg njih tudi resnega in zvestega Ludvika nenoleja, ki izgleda kakor svetnik, ki se je slučajno izgubil v pekel. In vrhu tega je na ladji nekaj stotin dobrih maloneških fantov, ki so bili izprva svobodni korzarji in svobodni kraljevi podaniki, danes pa so pravi Flibusteji in so globlje pod njimi, odkar so prestali toliko bitk proti skoraj vsem zastavam na svetu. In vrh tega se oni vedno bolj pomešavajo s tuji. Bitke so napravile med njimi marsikatero široko vrzel. Namesto mrtvecev pa prihajajo na ladjo novi tovariši, pravi Flibusteji, od raznih krajev, kajti na angleških, holandskih, celo na španskih in francoskih tleh si je Tomaž našel mož ki so njegovi novi tovariši in morarji.

Ko so potekla ta tri leta, ne da bi se bilo v njih zgodilo kaj posebnega, izvzemši Tomaže in druge korzarske uspehe, se je vendar pripetilo leta 1682 nekaj, kar je izprva izgledalo malenkostno in brezpomembno, kar je pa vendar vadi v najhujše zapletljaje.

V istem času je Tomaž sklenil z več flibusterskimi kapitani pravnovoljno korzarsko pogodbo, ki je temeljila na načrtu, da bodo vsi skupaj napadli mesto Puerto Bello in je v naskoku zavzeli. Hoteli so s tem činom posnemati angleškega pustolovca Morgana, ki je pred dvanajstimi ali petnajstimi leti zavzel isto mesto in je dobil odplnil, in to pred nosom ponesnega namestnika na Panami, gospoda Juana Pereza de Guzmána. Tako lep vzgled je vreden da ga posnemajo, in takšen čin gotovo prinese mnogo slave in še več blaga.

Saj je Puerto Bello glavna luka Atlantskega oceana za vsa ameriška kraljestva, ki leže na južni stran in odročno od Evrope ob morju, ki se imenuje Tihi ocean. Tam se tudi zbirajo vsa za pošiljatev v Španijo namenjena pravljena bogastva najbolj katoliškega španskega veličanstva, zlato in srebro iz rudnikov v Peru in Mehiki.

Ta korzarska pogodba, aje bila sklenjena na Kfjavem otoku, kar je bilo več vredno, ko če bi se bila podpisala na Tortugi. Gospod de Cussi Tarin, ki prezidira na Tortugi, je sicer zelo omilil svojo prvotno slabo voljo, toda le napram nekaterim, v ostalem pa je moral vsem večjim flibusterskim zborom delati težave. Zato je bilo najbolje, da so delali kar brez njegove vednosti. Dogovorili so se da se snidejo v luki majhnega otoka Vieille Providence, v odprtem morju pred Nicarago, bas nasproti Puerto Bello. Ko je bilo vse najskrajše pripravljeno, se je odpravil Tomaž na pot pod zastavo, in na dan 18. maja, ko

je baš god tega svetnika. Razpel je jadra in se odpravil naravnost na dogovorjeni kraj, v trdnem pričakovanju, da najde tamkaj vse pričakovane svoje toariše in pogodnike. Saj so se odpravili na pot že tri do štiri dni pred njim in ga najbrže že nestrno pričakujejo.

Po tridnevni vožnji, boljša bi ne mogla biti, najde Tomaž res v rokavi pred imenovanim otokom dve ladji, obe dokaj večji ko njegova fregata, obe s plapolajočimi belimi zastavami. Tomaž ni niti trenutek dvomil nad tem, da bi bili ladji drugačni ko pričakovani ladji van Horna in Laurenta re Graafa, ki sta se udeležila podjetja in ki sta v resnici poveljevala prav izdatnim ladjam. Zato je bil silno in zelo neprijetno presenečen, ko sta obe ladji naskrat povili bele zastave in razvili namesto tega flibusterskega znaka kastilijanske zastave in istočasno pričeli s streljanjem. Previdni Ludvik je tudi to pot rešil 'Lepo podlasico'. Previdnejši ko njegov kapitan, je že izpočetka, ko je zagledal tuji ladji, nekaj vohal ter je pod pretvezo, da bo streljal salut, dal odstraniti zaklopnice pred topovi ter jih nabasal. Tudi je postavil topniško moštvo na svoja mesta. Zato je 'Lepa podlasica' mogla kar hitro odgovoriti španskim napadalcem. Bila pa je kljub temu v dokaj sitnem in opasnem položaju, v ozkem prelivu, kjer ni mogla izvajati svojih spretnih manevrov, in nasproti dvema močnejšima nasprotnikoma. Zaseda je prežala na 'Lepo podlasico' na izrecno povelje namestnika na Panami. Ta dostojanstvenik je najvišji vojaški in civilni zapovednik na Panami in generalni kapitan vseh v Peru in Mexiki nastanjenih španskih čet. Svojemu kralju je prisegel, da bo očistil vso Ameriko flibusterske zalege, ali pa, da sam pogine. Po svojih spijonih je izvedel o podjetju, nameravanem proti mestu Puerto Bello, in je zato mesto utrdil ter postavil vajne pojačeno posadko, vrhu tega pa je odposlal k otoku Vieille Providence veliko brodogoj z nalogom, naj polovi vsakega korzarja posebej, kakor hitro se prikaže, in naj jih uniči. Laurent in van Horn de Graaf sta že morala pobegniti pred španskimi ladjami. Tomaž je imel še več smolo ko njegova tovariša, padel je v zasedo, ki mu jo je nastavila zadnja straža tega brodogoja. Obe španski ladji sta imeli dvainšestdeset topov 'Lepa podlasica' pa, kakor vemo še od prej, samo dvajset.

Toda borba proti dva ali večkratni premoči za pustolovec ni nič posebnega in tudi ne izredna naloga. Desetkrat se je že Tomaž izvil iz mnogo slabšega in opasnjega položaja. Zato se tudi selaj ni ustrašil. Kratkotamo se je spravil na svoje delo in Španci o knalu spoznali, da so se upali mnogo preveč, ko so se lotili takšnega sovražnika, ne da bi postavili proti njemu samemu svojega eelega brodogoja. Zaman so borili kakor obupanci, zaman so streljali svoje karteče in palili eele salve iz baterij, ne da bi si vzeli dovolj časa za merjenje. Maloneški topovi so s smrtonosno gotovostjo vsakokrat pogodili svoj cilj. Delo 'Lepa podlasice' je bilo tem bolj grozotno, ker se je vršilo v polni tišini, ki jo je strogi Ludvik tudi to pot kar najstrožje zahteval. Končno je bila večja španska fregata popolnoma razbita in razstreljena, tako da je povila svojo zastavo in se odstranila iz borbe ter takoj na to naselila na čer in se razbila. Bila je odpravljena. Njena tovarišica pa je tudi spustila zlatoredečo zastavo ter se udala Tomažu.

Sedaj pa se je zgodil oni slučaj, ki je postal tako usoden.

Fantje od 'Lepa podlasice' so spustili svoje čolne in se povzpeli na španski krov, ves pokrit z umirajočimi in ranjenimi. Navada je, da korzarji pri takih prilikah pobijejo vse, kar je že ranjeno, da se ne obteke po nepotrebnem s okoliš, in da se vsa potrebna

zdravniška pomoč prihrani potrebnim zmagalcem. Tudi sedaj so pričeli Malonezi odpravljati svoje ranjene sovražnike na oni svet ter jih kratkotamo metali v morje čez krov. Naenkrat pa se dvigne eden teh ranjencev in zastoe z milim glasom, potem pa uide rokam, ki ga že drže, plane pred Tomaža, pade pred njim na kolena, mu objame noge in krikuje: — Sennor Capitan! Nome mateis! Vo os dire la verdad! (Gospod kapitan, nikar me ne ubijte, resnico vam povem. . .)

To je bil dobesedno isti trik, kakor ga je Tomaž slišal na svoji ladji tik pred zavzetjem Ciudad Reala, takrat, ko mu je oni mulat potem služil za vodjo. Beseda — 'verdad', resnica, ga je napravila tako radovednega, ker je slutil, da izve kaj posebnega. Toda kljub jasnim in dovolj določnim vprašanjem se ranjenec kar ne more pomiriti, vedno drži Tomaževa kolena objeta in se kar stresa pred tem, kar bo sedita povedal. Tomaž postane končno nestrpen in pravi: — Spravite ga s pota, saj ne ve nič, ali pa dajte mi pištolo. . .

Sedaj šele izpregovori ranjeni črnc, in kar je povedal, je spravilo Tomažu vse kri v glavo. Kaj črnc ga najprej že enkrat na-

Proizvajalci žarkov \$12.50 do \$75.

Električni Waffle železa \$9 do \$18.

Električni šivalni stroji. \$54.50 do \$135.

Električni radiant grelec \$5 do \$14.

Električni vacuum čistilec \$35 do \$78.

Refrigeratorji za ledenice \$220 in več. Popolni refrigeratorji \$260 in več.

Električni likalniki \$4.50 do \$9.

Električne grelne plošče \$5 do \$10.

Električni kuhalniki \$40 do \$70.

Električne klešče \$1.75 do \$6.75.

Elek. toasterji \$5 do \$10. Elek. pereolatorji \$6 do \$25.

Električni immersion grelec \$4 do \$8.

Božič naj traja vse leto.

Električne priprave so koristne ter pripravno božično darilo. Vzbude božične misli in duh vsak dan v letu.

Darovi kot električni a železa, šivalni stroji, vacuum cleanerji olajšajo delo in ga hitreje završe. Električni radiatorji, svetilke, grelne plošče, immersion grelci pomagajo zdravju in udobnosti. Električni vibratorji, železa, višnjevi žarki pomagajo na druge načine.

Potrebščine za mizo, električni kuhalniki brez ognja in refrigeratorji napravijo kuho in postrežbo udobnim ter so zdravstveni zaščitniki.

Ti številni električni služabniki so razstavljeni v naših izložbah ter so naprodaj v okusnih električnih trgovinah po vsem mestu. Z veseljem vam bomo poslali na zahtevo The Edison Directory, ki vsebuje njihova imena in naslove.

The New York Edison Company

Na Vašo službo.

Irving Place in 15. cesti.

393 Seventh Avenue pri zap. 32. cesti.

Izložbe, kjer so električne potrebščine razstavljene ter se razkazujejo v udobnost občinstva.

270 Canal Street near Broadway
20 Norfolk Street corner Hester Street
10 Irving Place corner 15th Street865 Broadway near 17th Street
124 West 42d Street between B'way & 6th Avenue
151 East 86th Street between Lex & 3rd Avenues
310 East Kingsbridge Road near Fordham Road15 East 125th Street near 5th Avenue
562 East 149th Street near Courtland Avenue
555 Tremont Avenue corner Monterey Avenue

Vse izložbe—razen 10 Irving Place in 865 Broadway—zvečer odpre.

Za popravo pokličite:—podnevi in ponoči: Manhattan—Watkins 3000: Bronx—Mott Haven 1300.

Slovensko - Amerikanski Koledar

za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa money order.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

NOVE. PRAVE VICTOR BOŽIČNE GRAMOFONSKÉ PLOŠČE

Ravnokar prejeli iz Victor tovarne. Naročite jih takoj, dokler zaloga ne poide.

(Za poštnino priložite 35c več.)

75c 78348 Sveta noč, blažena noč, Božična, Hitite Kristjani,	Poje kvartet "Conemaugh", pod vodstvom Iv. Potokar, 1. tenor C. Revell, 2. tenor, Iv. Potokar, 1. bas J. Korbar, 2. bas Ivan Pajk.
75c 78313 Kako je blo rri Hamletu? Kneftra in virgundi,	Za smeh, Danilova, harmonika in drugi.
1.25 68716 Dve srce, polka, Kragulj, valček	Stahlova godba. (12 col. cena \$1.25.)
75c 77897 Sirota, Strunam,	Pojete Miss J. Lovše — M. Udovič.
75c 77915 Taniška, valček, Na poskok, polka	Hojerjevi trije na harmonike itd.
75c 78088 Dumaški škrj, polka, Bavarski šot's,	Godbeni kvartet.
75c 78176 Dve utvi, Oj večer je že,	Pojete Miss J. Lovše — M. Udovič.
75c 78177 V Clevelandu sem doma, polka,	L. Spehek, na harmonike.
75c 78182 Posavski Valček, Šentkriški Paberki, Nove Harmonike,	Danilova in drugi z harmoniko. Smešna. Danilova in L. Spehek. Smešna.
75c 78198 Poročna polka, Sladke Viječice, valček,	Godbeni kvartet.
75c 72429 Krščenič, Angeli sveti z nebes dolli, Poje F. Potočnik.	Godbeni kvartet s piškami.
75c 18953 Santa Claus Tells of Mother Goose Land, Nekaj za vašo mlačino (otroke) v angleškem jeziku, smeh, piščice, živali itd.	
19821 Death of Floyd Collins, poje V. Dalhart.	
Dream of a Miner's Child, poje V. Dalhart, v ameriškem jeziku. — Gotovo ste čuli, ko je Collinsa podalilo v premogokopu in ko so rešili kopali deset dni da so prišli do njega, toda prepozno, bil je že mrtev. To je torej jako pomembna plošča za premogorje. Boljše plošče niste še nikdar čuli.	
Zadnje dni pred Božičem je pošta prezaposlena in ji ni mogoče razposlati zavojev o pravem času. Zato opozarjamo, naročite te božične plošče takoj, da ne bo nepozno. Priložite money order ali gotov denar in mi pošljemo plošče prvi dan o pošti.	
Nove vrste Victrola glasne in različne kot zvon. Victor plošče v vseh jezikih imamo vedno v zalogi. Ure, verigice, prstane, srebrnina, zlatnina, Piano Role. Piše po cenik in prihranili si boste dolarje.	

IVAN PAJK, Urar in Victor Dealer,
24 Main Street
Krasni stenski koledar bomo poslali vsakemu našemu odjemalcu.
Conemaugh, Pa.

GOSPODAR PLAVŽEV.

Francoski spisatelj Georges Ohnet.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

47

(Nadaljevanje.)

Claire je bila zelo zadovoljna s tem, kajti mlada deklica je prinesla v hišo nekaj življenja ter olajšala, čeprav le navidez, odnosa med zakonskimi, Filip je moral pred Suzano nadaljevati s komedijo, katero je igral pred ostalimi svetom ter se kazal neženim proti Claire. Te naloge se je iznebil na najboljši način in vsled tega se ni pojavil niti najmanjši sum v nedolžni duši mlade deklice, ki je smatrala svojega brata popolnoma srečnim. Suzana je komaj zopet spoznala Claire. Iz ponosne, resne gospodične de Beaulieu je postala priprosta, vesela žena. Suzana je strastno ljubila svojo svakinjo ter naša pri njej zvesto nagnonje, ki je bilo materinsko in obenem prijateljsko. Mladost Claire, nekaj časa zatrti od žalosti in boleznij, se je zopet zmagovalno svetela kot drevo spomladi. Obe svakinji sta bili vedno skupaj.

Suzana je pričela takoj po svojem povratku v Pont-Avesnes s svojimi običajnimi obiski pri družinah delavcev in Claire jo je spremljala kot dobrotna vila.

Brez pomisleka je vzela denar, katerega ji je dal Filip, da ga porabi za olajšanje bode. Človek je lahko srečal obe v priprosti obleki ter v spremstvu velikega, novofundlandskega psa na vseh potih Pont-Avesnesa. Vsakdo jih je spoštljivo pozdravil in v par mesecih je postala Claire ljubljena čelga delavskega prebivalstva. V hišah delavcev so se dosti pečali ž njimi ob času njene poroke. Delavci v Pont-Avesnes so jo dobro poznali, kajti pogosto so jo videli jahati mimo, hladno in ponosno, ker je komaj vračala pozdrave.

Z nekako malicioznim povdankom so jo delavci vedno imenovali "markizo", kot njeno mater in tudi dolgo potem, ko je postala priprosta gospa Derblay, je ohranila svoj plemiški naslov.

Vsem tem ljudem se je zdelo kot bitje višje vrste. Bila je tako bela, tako nežna in celo v svoji priprosti obleki tako elegantna, da je izgledala kot mlada kraljica cel ona umazanih cestah Pont-Avesnesa.

Tudi Octave je prišel julija meseca v Beaulieu in nato so se pričeli skupni izprehodi po krajanih gozdovih Pont-Avesnesa. Suzana je dala vpreči majhen vozček, katerega je Claire spretno vodila, dočim je sledil Octave na konju.

To so bili veseli dnevi in Claire je skoro pozabila na svojo žalost. Ko pa se je nahajala zvečer sama v veliki sobi, se je lotila pogosto globoke žalosti. Videla je, kako poteka njeno življenje brez upanja, kajti poznala je Filipa že dosti dobro, da je vedela, da se ji ne bo nikdar več približal. Ostal je zvest sklenjenemu dogovoru. Obljubil ji je, da ji bo vrnil prostost in to ji je sedaj popolnoma pustil. Ah, s kakšnim veseljem bi mu sedaj žrtvovala svojo prostost! Stala pa je nasproti možu, ki je bil močnejši kot pa ona, ki je položila svojo roko na njeno ramo ter se sklonil. Občutila je s trpkostjo pomencano veselje, ko se je videla tako obvladano. Ljubila je namreč tega moža, mogoče ravno radi tega, ker ji je dal občutiti moč svoje volje.

V dolgih urah, katere je samotno preživljala, je trpko obžalovala, da ni že pred svojo poroko spoznala plemenite duše Filipa. Razsvetlega pa se je od dne do dne bolj prepričevala, kakšno odlično mesto je zavzemal v provinci ter razkrila presenečeno vedno nove vire neizmernega premoženja gospodarja plavžev. Predno se je Suzana vrnila, ni imela niti najmanjšega pojma o obstoju naprav v Nivernais in s tem, da je spretno izprašala svojo svakinjo, je izvedela s presenečenjem, da je njen mož na najboljši poti, da postane knez industrije, te obvladujoče sile našega stoletja.

Sramovala se je sama sebe, da je takemu možu ponudila svojo doto kot odškodnino za njegovo uničeno srečo.

Kaj je bilo njeno premoženje v primeru z velikimi kapitalizirani gospodarja plavžev! Kapljica v morje. Čutila je, kakor grad in smeten je bil njen ponos ter menila, da jo mora Filip zaničevati. Zvala pa je prikriti svojo bol s tem, da je s čudovito močjo sledila vzgledu svojega moža.

Kljub temu pa je izdajala nečisto, katero je čutila do Filipa, pri vsaki priliki. Sprejela ga je z veseljem, žarečim obrazom, imela pogleda le zanj ter skušala uganiti vse njegove želje.

Nekoga dne na terasi, ko se je mlada deklica po zajtrku zabavala s tem, da je šeegetala vrat svoje svakinje s travnatno bilko, je prišla sednja za rami ter jo potegnila k sebi. Filip je z brezbranim obrazom srečal čašo kave ter sledil s pogledom letanju dveh lastav. Claire je držala glavo Suzano med svojima rokama, zrla njo z mokrimi očmi ter se dotaknila z ustni mlade deklice.

— "Drago dete, — je šepetala, — kako si podobna svojemu bratu!"

Filip je slišal. Še nikdar poprej ni vrelo tako neposredno iz srca Claire v njegovo. Ostal je za trenutek nepremično ter se kmalu nato odstranil brez besedice. Gospa Derblay si je otrla solzo, ki ji je prišla iz očesa in Suzana jo je tesno objela.

— Vi jočete? — je vzkliknila. — Kaj pa vam je? — O, govori-te... Saj veste, kako vas ljubim... Ali vas je mogoče žalil Filip? Potem se je zgodilo to gotovo nenamerno... Zadržite besedico. A i hočete, da mu rečem?

— Ne, — je odvrnila Claire živahno ter se skušala smehljati, — je malo slaba sem... Filip je zelo dober v menoj in jaz sem zelo srečna, — je izjavila resno ter zrla pri tem Suzani trdno v oči, da jo potrdi v tem mnenju. Nato je vstala.

— Pojdi, izprehajali se bova po vrtu, — je rekla.

Odšli sta skupno na vrt ter se šalili in smejali, kot da se ni nič pripetilo. To je bil eden zadnjih, srečnih dni za Claire. Naslednjega dne sta prišla vojvoda in vojvodinja de Bligny v Varenne.

Poročilo o njih navzočnosti je strašno razdrazilo mlado ženo, kajti mislila je, da ne bo obeh nikdar več videla. Zapazila je, da jo Filip pozorno opazuje in skušala je ostati popolnoma hladna. Še tega večera, potem ko se je umaknila Suzana, je pričel Filip sam govoriti o tem, kako naj se vedejo napram prebivalcem gradu Varenne.

— Vojvoda de Bligny je po vašem bratu vaš najbližji sorodnik in nikakega odprtega razkola ni bilo med njim in vašo družino. Vi ste celo skušali kazati dober sporazum z njim tekom najne poroke in vsled tega ne mislim, da bi bilo sedaj primerno izpremeniti to obnašanje. Če naju obiščeta vojvoda in vojvodinja de Bligny, sem namnija, da ju moramo sprejeti kot naše sorodnike, to je najboljšje. Če tega ne storite, se bomo izpostavili vsakovrstnim domnevam, katerim se želim izogniti. Sicer pa vam ne maram vsiljevati svojega mnenja, kajti v tej zadevi ste vi najbolj prizadeta. Obvestite me o svojih željah, da bom spravil svoje obnašanje v soglasje z njimi.

Claire je nekaj časa molčala. Nov nastop vojvode in Athenais na njeni življenski poti ji je naznanjal največje nevarnosti in loti-

SAMO ŠEST DNI PREKO

Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE

PARIS 27. DECEMBRA

PARIS, 16. januarja. FRANCE, 30. januarja.

HAVRE — PARISKO PRISTANIŠČE

Kabine tretjega razreda z umivalniki in toaletno vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in plača.

19 STATE STREET NEW YORK

ALI LOKALNI AGENTJE

la se je je slutnja, da mora ž njima stopiti nesreča preko njenega praga. Že je hotela govoriti, razkriti svoje srce, a ni si drznila ter slepo odobrila vse, kar je bil sklenil Filip.

— Treba jih je dobro sprejeti prav imate, — je rekla, — ter se vam zahvaljujem, da si hočete radi mene napraviti te nadležnosti. Lahko mi vrjamate, da bo navzočnost vojvode zame prav tako mučna kot za vas.

Filip je napravil z glavo znamenje, ki ni pomenjalo niti da, niti ne, in s tem je bil končan pogovor.

(Dalje prihodnjik.)

Fr. Ž.

Daj jetra sem!

Otroci, ali vas je rado strah? ogromna svota! Pa se ji je vnovič poznal tako povest in jo bom zdelal. — A-na-nah! ... Zdelal je povedal, toda je še mene. Otroci, če boste vsi zehali, vam strah, ki jo pišem. — Kar pero se povesti ne bom povedal do konca. Če drugi zehajo, moram zehati tudi jaz. — a-nanah! — in postrani z napetim revolverjem in tem — a-nanah! — se mi ne da moliti zraven litanije, tako me je groza! Otroci, kogar bi bilo preveč strah, ta naj nikar ne bere te povesti, nikar je naj ne poslušaj. Rajši naj gre spat in če si bo per-nice potegnil čez glavo, se mu pod milim nebom ne more nič zgoditi. Drugi pa, kateri ste jumači, se lepo stisnite k meni in se drug drugoga primite za roke, da si boste drug drugemu v pomoč, kadar bo sila! Zunaj je mraz in tema, v peči prasketa ogenj in povest se glasi tako:

Živel je njega dni grozovit razbojnik, ime mu je bilo Krvodušnik; tako je bil grozovit, da je imel kar zelene lase, sredi obraza pa mesto nosa velik ocvirek. Ni dal prej miru, da so ga obesili, potem je bil sit.

Vešala so stala zunaj mesta na nizkem gričku, z grička je bil prekrasen razgled. Krvodušnik pa je visel na vešalih, še s krajem očesa se ni zmenil za razgled, kajti je bil iz jako zanikarne družine in je vedno dejal: — Razgleda ne morem jesti! —

Tisoč in tisoč ljudi je bilo prišlo gledat smrt ubogega grešnika. Bili so močno razburjeni in so vse snelli, kar so imeli seboj, še premalo jim je bilo. Kadar je človek razburjen, je tudi jezen. Pod gričkom je takrat stala krčma, pa so popili skoro vse vino in je krčmarica Macamieca zadovoljno zdihovala: — Da bi le kmalu zopet koga! Drugače tako ni žive duše v to samoto!

Noč je padla na zemljo, narod se je bil porazgubil nazaj proti mestu. Krvodušnik se je gugal na vešalih, burja je vekala okoli njega, — nu, nu, nu, — vešala so škripala — e, ee — v daljavi so lajali psi.

Krčmarica Macamieca se je zehnila. — A-nah! — zmahevala je z glavo in zaklenila duri. Pričela je preštavljati denar in ga je bilo baš tri groše manj nego dvajset goldinarjev, to je bilo v onih časih

Proti bolečinam

v hrbtu, straneh, kolkih in v prsih, na otekline in krče rabite

Severa's Gothardol.

Hišni liniment za mazanje zunaj ki hitro prežene revmatične in nevralgične bolečine.

Cena 20 in 60 centov.

Zahtevajte najprej pri lekarni.

W. F. SEVERA CO

CEDAR RAPIDS, IOWA

Krvodušnik pa je stopil zdajci tik do Zgaga, bajno mu je žarelo ocvirek sredi obraza in se je zadrl, zadrl na vso moč: — Daj jetra sem!

Pa ni mogel dohtar Zgaga drugače in ni več odlašal, dal je jetra sem; izbruhnil jih je in je izbruhnil še povrh polni vina — tri groše je bil plačal za oboje. Že je izginil Krvodušnik in o jeklih ni bilo več sledu.

Dohtar Zgaga je zopet dobil korajžo, usekal je z gorjačo po mizi: — Macamieca, kje si vzela jetra? Tri groše nazaj, drugače te tožim!

Macamieca je dejala: — Ne dam. Saj si rekel, naj dobiš, koder hočem, in si pil in jedel za tri groše. Pa je dohtar Zgaga resnično tožil Macamieco za tri groše, toda je s tožbo pogorel, ker ni imel priča. Pričal bi bil lahko samo Krvodušnik s svojo rano na desni plati pod rebri, toda je bil čez noč izginil z vešali. Nemara ga je kdo skrivaj snel in pokopal — kajti, kakor rečeno, Macamieca se ni bala ne vruga ne biriča!

KAČJA FARMA

V Braziliji se vodi v državni upravi ogromna farma, na kateri se vzgajajo nevarne strupene kače. Gotovo se to na prvi pogled vsakemu zdi zelo čudno. Ali namena te farme ni morda komercialni, marveč služi naprava ljudskemu blagru. Po statističnih podatkih ugriznejo kače v Braziliji na leto 20 do 25.000 oseb, od teh jih zadnje čase umrje na učinkih strupa le še kakih 4.000, dočim poprej morala umreti skoraj sleherna oseba, ki jo je kača piknula. Zasluga za ogromno znižanje smrtnih žrtve pripada v prvi vrsti tej kačji farmi v Butantanu in inštitutu za pridelovanje seruma, ki je združen z njo. Goje se na farmi strupene kače v svrhu dobivanja seruma proti kačjemu piku.

Čuvaj v visokih usnjenih čevljih z dolgin, na koncu krivim drogrom prestopi jarek. Oko kače ga ostro zasleduje. S svojim drogrom seže med nje, tu pa se jih dvigne par najbessnejših urno kot puščice proti njemu, ali ostri strupeni zobje zdrknejo ob močnem usnju visokih čuvajevih škornjev. Mož podregne nato znova z drogrom med nje in zajame eno, katero z naglico dvigne kvisku in jo zagradi, ko maha po zraku, s svojih spretnosti za vrat. Besneča kača se mu bliskoma ovije okoli roke. Njeno svetlo rdečo žrelo je odprto in iglasti zobje pretijo iz njega. Pomočnik pomoli čašo in prime žival previdno od zadaj, ter pritisne na obe ob straneh željasti ležeči strupeni žlezi. Repil se divje zvija in moli svoje strupene zobe vedno bolj proti obema. Pri tem pa pride iz zob množina strupa za dober naprtnik. Kakor hitro neha strup teči iz zob, zažene čuvaj kačo v dolgem roku na polje. Ta kačji strup se potem v določeno odmerjenih dozah veepi konjem. Tam se stvori protistrup, ki je obsežen v serumu, katerega se potem vbrizgne ljudem v bližini rane. Da se serum dobi, se mora konjem od časa do časa odvzeti množina 4 do 6 litrov krvi. Ta serum potem razpustijo v steklenicah z navodilom vporabe po vsej deželi in tako se ga lahko posluži vsakdo pri kačjem piku. Zavod je postal tako eden največjih dobrotnikov v deželi.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Kretanje parnikov - Shipping News

28. decembra: Majestic, Cherbourg.
29. decembra: Berlin, Cherbourg, Bremen.
31. decembra: Westphalia, Hamburg.
2. januarja: Olympic, Cherbourg.
6. januarja: De Grasse, Havre.
7. januarja: Albert Ballin, Hamburg.
9. januarja: Leviathan, Cherbourg; Berengaria, Cherbourg; La Savoie, Havre.
12. januarja: Muenchen, Cherbourg, Bremen.
14. januarja: Thuringia, Hamburg.
16. januarja: Paris, Havre; Majestic, Cherbourg.
20. januarja: Pres, Hard ng, Bremen.
21. januarja: Deutschland, Hamburg, Bremen, Bremen.
23. januarja: Andania, Cherbourg.

27. januarja: Suffren, Havre.
29. januarja: Martha Washington, Trst.
30. januarja: Aquitania, Cherbourg; France, Havre.
6. februarja: Olympic, Cherbourg; Pres Roosevelt, Bremen.
10. februarja: La Savoie, Havre.
11. februarja: Westphalia, Hamburg.
13. februarja: Paris, Havre; America, Bremen; Pittsburgh, Cherbourg, Bremen.
16. februarja: Berlin, Cherbourg, Bremen.
17. februarja: Albert Ballin, Hamburg.
20. februarja: Aquitania, Cherbourg; Pres Harding, Bremen.
24. februarja: De Grasse, Havre.
25. februarja: Thuringia, Hamburg.
27. februarja: Olympic, Cherbourg.

United States Lines

45 Broadway (Phone, Whitehall 2800) New York City

NARAVNOST V JUGOSLAVIJO
MARTHA WASHINGTON
23. januarja, 23. marca.
Cena do Trsta ali Dubrovnika v tretjem razredu \$100, vključno vojni davek
COSULICH LINE OF TRIESTE
Phelps Bros & Co., 2 West St., N. Y.

Kdo kaj ve o mojem bratu JANEZU ADAMU, rojen v Črnomelji; tu je 25 let. Išcem ga radi dopisovanja in ne zaradi kakih napačnosti. Če kdo kaj ve, naj mi blagovoli pisati ali se naj sam ogasi. — Math Adam, P. O. Box 17, Timiskaming, Quebec, Canada. (2x 22 23)

Če hočete natančno poznati razmere v ameriški premogovni industriji, naročite Slovensko Amerikanski Koledar za leto 1926. Stane petdeset centov. V njem je natančno popisano položaj premogovne industrije, o katerem se baš v sedanjem času toliko razpravlja v Ameriki. Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York.

POZOR!
Naš zastopnik
Mr. Joseph Koren
iz Milwaukee, Wis., bo 11. in 12. decembra obiskal naročnike v Sheboygan, Wis. Prosimo čitatele Glas Naroda, da mu gredo na roko.

Upravištvu "Glas Naroda"
POZOR ROJAKI!
Naš potovalni zastopnik Mr. JOHN ŽUST bo obiskal rojake po nekaterih naselbinah v Pennsylvaniji. Kdor hoče obnoviti na ročnino, lahko to pri njem stori. Uprava "Glas Naroda".

POZOR ČITATELJI!
BLAZNIKOVE PRATIKE so nam pošle, zato prosimo rojake, naj jih ne naročajo več. Naročite SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR, ki je jako zanimiv ter stane 50 centov. Krog Božiča dobi vsak naročnik krasen stenski Koledar brezplačno. Uredništvo Glas Naroda

Pozor rojaki!
V zalogi imamo
SVETO PISMO
(stare in nove zaveze)
Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.
Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt Street
New York, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je na tamošnje poudarjen o potnih listih, pri taji in drugih stvareh.

Pojasnimo, ki vam jih samorezdati valed naše dolgoletne izkušnje. Vam bodo gotovo v korist; tudi priporočamo vedno le prvotne parnike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Glasov nove naučniške postava ki je stopila v veljavo s 1. julijem 1924, samorezjo tudi nedržavljan dobiti dovoljenje ostati v domovini eno leto in ako potrebno tudi delj; tozadevna dovoljenja izdaja generalni naselniški komisar v Washington, D. C. Prošnjo za tako dovoljenje se lahko napravi tudi New Yorku pred odpotovanjem; te se pošlje prošnili v stari kraj glasu sam nanovejša odredba.

KAKO DOBITI SVOJCH IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika ali svoja iz starega kraja, naj nam prej piše na pošto. Is Jugosla-vije bo pripuščeni v prihodnjih treh letih, od 1. julija 1924 napre vanko leto po 671 priizeljencov.

Ameriški državljani pa samorez dobiti sme šene in otroke do 18. let brez, da bi bili šteti v kvoto. T rojene osebe se tudi ne štejejo kvoto. Starši in otroci od 18. & 21. leta ameriških državljanov p tmajo prednost v kvoti. Pišite s pošto.

Prodajamo vame liste na vsi po ge; tudi preko Trsta samorezjo Je-coslovani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St., New York

Prav vsakdo—
Kdor kaj isce; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —
MALI OGLASI
v "Glas. Naroda"

Pozor čitatelji.
Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste najhja postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstopili vsem.
Uprava "Glas Naroda"